

SINTEZA
la proiectul de lege pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016
(număr unic 50/MDED/2026)

Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
Avizare și consultare publică			
Ministerul Finanțelor (inclusiv Serviciul Vamal) (nr. 15/3-06/31 din 17.02.2026)	1	I. Referitor la proiectul de lege: 1. Pe tot parcursul textului proiectului, cuvintele „colet poștal” la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvântul „colet”, cuvintele „furnizor de servicii de livrare de colete poștale” la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „furnizor de servicii de livrare de colete”, cuvintele „furnizor de servicii poștale universale” la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „furnizor de servicii universale” și cuvintele „servicii de livrare de colete poștale” la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „servicii de livrare de colete”, la forma gramaticală corespunzătoare. Modificarea are drept scop racordarea la prevederile Regulamentului (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 112/19 din 2 mai 2018. De asemenea, propunerea respectivă va fi luată în considerare, urmând ca modificările corespunzătoare să fie operate și în întreg textul Legii.	Se precizează. Este esențial să pornim de la premisa că Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 reglementează un sector specific: cel poștal. Fundamentul său juridic este Directiva 97/67/CE, piatra de temelie a serviciilor poștale în Uniunea Europeană. Regulamentul (UE) 2018/644 nu înlocuiește acest cadru, ci îl completează, având ca scop sporirea transparenței pieței pentru toți furnizorii de servicii de livrare de colete. Termenul „colet poștal” definește cu precizie un obiect aflat sub incidența reglementărilor poștale. Înlocuirea sa cu termenul generic „colet” ar lărgi mult domeniul de aplicare al legii, putând include orice pachet transportat de orice curier, ceea ce ar duce la o supra-reglementare. Menținerea adjectivului „poștal” păstrează acest domeniu clar și bine definit.

			Totodată, propunerea de a schimba sintagma „furnizor de servicii poștale universale” în „furnizor de servicii universale” este cea mai problematică. Conceptul de „serviciu poștal universal” este un pilon juridic consacrat la nivel internațional și european prin Directiva 97/67/CE. Eliminarea specificității sale „poștale” ar dilua un concept fundamental și ar crea confuzie juridică. Prin urmare, terminologia proiectului trebuie să rămână consecventă cu directiva fundamentală pentru a asigura coerența și securitatea juridică.
	2	2. La pct.10 ce vizează modificarea art.23, alin.(10) se exclude, întrucât prevede acoperirea diferenței din bugetul de stat în cazul insuficienței mijloacelor fondului serviciului universal, ceea ce generează angajamente bugetare suplimentare fără a fi prevăzute surse de finanțare și fără o fundamentare corespunzătoare. Or, identificarea mijloacelor financiare adiționale din bugetul de stat este dificilă, deoarece acceptarea unor angajamente neacoperite financiar, încalcă principiul sustenabilității bugetare.	Nu se acceptă Compensarea costului net al serviciului universal este o obligație a transpunerii art.7 al Directivei 97/67/CE. Urmare obiecțiilor expuse și a propunerilor Autorității de reglementare, prevederile privind crearea fondului de compensare a costului net se substituie cu mecanismul de compensare a costului net prin redistribuirea directă a acestuia între furnizorilor de servicii poștale. Astfel, pentru situația în care obligațiile de serviciu universal

			reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat, compensarea se va efectua prioritar din contribuțiile furnizorilor de servicii poștale (în limită de până la 1% din veniturile acestora), urmând ca bugetul de stat să acopere, prin mecanismul ajutorului de stat, doar eventuala diferență rămasă neacoperită, în conformitate cu Regulamentul privind evaluarea ajutorului de stat acordat pentru servicii poștale, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.04/2025.
	3	3. La pct.12 ce prevede modificarea art.31: - la alin.(5), cuvintele „Sistemele de evidență contabilă menționat” se substituie cu cuvintele „Sistemele de contabilitate menționate”; la alin.(12), cuvintele „evidență contabilă” se substituie cu cuvântul „contabilitate”. Propunerea este justificată de faptul că Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017 stabilește cadrul normativ de bază, principiile și cerințele generale și mecanismul de reglementare în domeniul contabilității și raportării financiare în Republica Moldova (art. 1). Totodată, Legea menționată se aplică inclusiv, persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare; autorităților/instituțiilor, cu excepția autorităților/instituțiilor bugetare (art. 2 lit. A) și lit.b)).	Se acceptă.
	4	II. Propuneri suplimentare la Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016: 1. Art.14 se completează cu alineatul (7³) cu următorul cuprins:	Se acceptă în următoarea redacție: „7³) Furnizorii de servicii poștale poartă răspundere pentru

		„(7³) Furnizorul de servicii poștale, furnizorul de servicii de livrare de colete și furnizorul de servicii universale este responsabil pentru informarea eronată a utilizatorului despre starea și localizarea coletului, prin intermediul propriilor sisteme de urmărire, cât și neinformarea, informarea eronată despre returnarea coletului către expeditor la expirarea termenului de păstrare.”. Completarea articolului este necesară, având în vedere numărul crescut de cereri înregistrate la Serviciul Vamal, referitor la reținerea trimerii poștale internaționale de către Serviciul Vamal, potrivit informațiilor disponibile în Sistemul de urmărire a operatorului poștal din Moldova. Urmare verificărilor efectuate asupra cazurilor, trimiterile poștale internaționale erau puse în liberă circulație, fapt care demonstrează informarea eronată a clienților de către operatorii poștali.	informarea eronată a utilizatorului despre starea și localizarea coletului, prin intermediul propriilor sisteme de urmărire, cât și neinformarea, informarea eronată despre returnarea coletului către expeditor la expirarea termenului de păstrare.”
	5	2. Art.17 alin.(3) va avea următorul cuprins: „(3) Furnizorul de servicii poștale, furnizorul de servicii de livrare de colete și furnizorul de servicii universale autorizați în condițiile prezentei legi sunt obligați să supună trimiterile poștale internaționale controlului vamal conform legislației vamale. Controlul vamal al trimiterilor poștale internaționale se efectuează de către funcționarul vamal în locurile aprobate de Serviciul Vamal din locurile de schimb internațional al poștei – spații amenajate în acest scop conform cerințelor aprobate de Guvern. Loturile de marfă care nu corespund noțiunii de colet stabilite la art.2 din prezenta lege, precum și loturile de marfă transportate de furnizorul care nu dispune de Autorizație de prezentare a mărfurilor în vamă într-un loc aprobat, se supun controlului vamal conform regulilor generale în posturile vamale desemnate de Serviciul Vamal.”. Menționăm că, prevederile Codului vamal nr.95/2021 și Regulamentului de punere în aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023, reglementează și stabilesc locurile de prezentare a mărfurilor în vamă și de efectuare a controlului vamal al mărfurilor. Astfel, ținând cont de specificul procesului de vămuire pentru trimiterile poștale internaționale, prezentarea acestora în vamă poate fi efectuată în locurile aprobate de	Nu se acceptă. Modalitatea de efectuare a controlului vamal a trimiterile poștale internaționale este deja specificată în Legea nr.36/2016. Totodată, menționăm că, loturile de marfă nu sunt incluse în sfera de aplicare a Legii comunicațiilor poștale, ci sunt reglementate prin acte normative specifice, cum ar fi Hotărârea Guvernului nr.92/2023, care stabilește clar locurile de prezentare a mărfurilor în vamă și procedurile pentru efectuarea controlului vamal. Aceasta indică faptul că regimul de control vamal este bine definit și nu necesită o repetare a acestor reglementări în cadrul Legii comunicațiilor poștale. Astfel, norma propusă este

		Serviciul Vamal, în conformitate cu prevederile art.145 din Codul vamal nr.95/2021.	redundantă și generează paralelisme juridice
	6	Suplimentar, având în vedere argumentele expuse anterior la propunerea aferentă pct. 12, care vizează modificarea art. 31, se propune ca la alin. (1) al art. 31, textul „în baza standardelor de contabilitate și conform Legii contabilității nr.113-XVI din 27 aprilie 2007” să fie substituit cu textul „conform Legii contabilității și raportării financiare nr. 287/2017”. Astfel, intervenția propusă asigură actualizarea trimiterii normative și corelarea acesteia cu legislația în vigoare.	Se acceptă.
Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (nr.21-588 din 09.02.2026)	1	Lipsa obiecțiilor și propunerilor de ordin conceptual	
Ministerul Muncii și Protecției Sociale (nr.19/547 din 05.02.2026)	1	Prioritate, conform agendei de aderare, constituie transpunerea Directivei (UE) 2019/882 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor, care are scopul de a contribui la buna funcționare a pieței interne, prin apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește cerințele de accesibilitate aplicabile anumitor produse și servicii, în special prin eliminarea și prevenirea barierelor din calea liberei circulații a anumitor produse și servicii accesibile, bariere care decurg din cerințe de accesibilitate divergente ale statelor membre. La etapa actuală, Ministerul Muncii și Protecției Sociale a elaborat proiectul de lege cu privire la cerințele de accesibilitate aplicabile unor produse și servicii (număr unic 45/MMPS/2026), care este în proces de avizare. În contextul celor menționate, considerăm oportună definitivarea proiectului de lege examinat în corespundere cu prevederile Directivei (UE) 2019/882 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor și asigurarea implementării prevederilor acestuia, în vederea protecției drepturilor consumatorilor, prin prisma drepturilor fundamentale ale persoanelor cu dizabilități, în egală măsură cu ceilalți cetățeni.	Se acceptă Proiectul de lege a fost completat cu un nou punct cu următorul cuprins: Articolul 14 alineatul (1) se completează cu litera a¹⁾ cu următorul cuprins: „a¹⁾ furnizarea serviciilor în conformitate cu legislația privind cerințele de accesibilitate pentru produse și servicii”.

Agencia Națională pentru Reglementare în Comunicații (01-DRA/202 din 09.02.2026)	1	În tot textul Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016 se propune de a substitui textul "Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007" cu textul "Legea comunicațiilor electronice nr. 72/2025".	Se acceptă parțial. Textul "Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007" a fost modificat
	2	Art. 1 se propune de a fi completat cu un alineat nou (4) cu următorul cuprins: „(4) Prezenta lege nu aduce atingere obligațiilor impuse de actele normative în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte în ceea ce privește serviciile de livrare a coletelor.”, în contextul în care Republica Moldova este parte și la alte tratate internaționale în domeniul serviciilor poștale, la 9 octombrie 2026 urmând să intre în vigoare Decizia Comitetului mixt al Acordului Central European de Comerț Liber nr. 3/2024 privind Serviciile de Livrare a Coletelor între Părți, adoptată la Belgrad la 9 octombrie 2024.	Nu se acceptă. Conform Constituției Republicii Moldova și Legii nr. 595/1999 privind tratatele internaționale, normele tratatelor la care Moldova este parte au prioritate față de legile interne. Astfel, clauza propusă este redundantă, deoarece obligațiile internaționale (inclusiv Decizia CEFTA nr. 3/2024) se aplică de drept, fără a fi necesară o precizare specifică în fiecare lege sectorială.
	3	La punctul 4: a) lit. i ¹⁾ de la art. 4 alin. (2) solicităm de a fi exclusă pe motiv că Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (Directiva poștală) nu prevede atribuția autorităților de reglementare de calcul a costului net al serviciului universal, ci doar responsabilitatea verificării acestui calcul (Anexa I, Partea B din Directiva poștală). Atribuția de verificare de către autoritatea de reglementare a calculului costului net al serviciului universal este propusă spre transpunere prin pct. 9 din proiectul de lege (art. 22 ¹ alin. (6) al Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016). Prin urmare, această funcție de calcul al costului net al serviciului poștal universal trebuie să o îndeplinească furnizorul serviciului poștal universal, bazându-te pe îndrumările privind calculul unui eventual cost net al serviciului universal, prevăzute în Anexa I din Directiva poștală, autorității de reglementare revenindu-i doar atribuția de verificare. Astfel, completarea	Se acceptă prin expunerea în următoarea redacție: „i ¹⁾ verificarea calculului costului net al serviciului poștal universal;”

	art. 4 alin. (2) cu atribuția autorității de reglementare de calcul a costului net al serviciului universal este incompatibilă cu dispozițiile Directivei poștale. b) cu privire la lit. i²) de la art. 4 alin. (2), ARCOM comunică următoarele. Crearea și gestionarea unui fond de compensare a costului net al furnizării serviciului poștal universal implică o serie de neajunsuri majore atât pentru autoritatea de reglementare, cât și pentru furnizorii poștali, printre care: - costuri administrative și operaționale semnificative pentru autoritatea de reglementare. Crearea și gestionarea unui fond al serviciului universal de către ARCOM ar presupune sarcini administrative noi privind colectarea contribuțiilor de la furnizori, administrarea contului fondului, verificarea datelor statistice și financiare transmise de furnizori, efectuarea de plăți către furnizorul de serviciu universal, gestionarea raportării și monitorizării continue, efectuarea controalelor specifice. Aceste activități implică resurse suplimentare considerabile (personal, sisteme informatice, proceduri interne), ceea ce generează o presiune semnificativă asupra structurii organizatorice a autorității; - costuri bancare și financiar-contabile asociate gestionării fondului. Operarea fondului implică costuri privind deschiderea și administrarea unui cont bancar dedicat, plata comisioanelor bancare pentru încasări și plăți, reconcilierea periodică a tranzacțiilor și asigurarea transparenței financiare. - povară administrativă suplimentară pentru furnizorii poștali. Plata contribuțiilor la un fond al serviciului poștal universal presupune pentru furnizori activități administrative suplimentare precum: raportarea periodică a datelor necesare calculării contribuțiilor, gestionarea internă a plăților către fond, menținerea evidențelor contabile distincte, ceea ce ar genera costuri de conformare suplimentare. Astfel, pentru evitarea neajunsurilor menționate privind crearea și gestionarea unui fond al serviciului universal și, ținând cont de prevederile art. 7 alin. (4) din Directiva poștală, care prevede că statele membre pot stabili un fond de compensare, deci crearea unui fond al serviciului universal nefiind obligatorie, ARCOM propune ca soluție alternativă la crearea fondului de compensare a costului net al furnizării serviciului poștal universal, introducerea unui mecanism direct de împărțire a costului net între furnizorii de comunicații poștale, prin înaintarea de către	Se acceptă. Proiectul a fost completat cu următoarele prevederi: i²) emiterea deciziilor individuale pentru fiecare furnizor cu obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal; i³) monitorizarea respectării obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal; Totodată, articolul 33 alin.(3) se completează cu litera c) cu următorul cuprins: „c) obligația de a efectua o contribuție financiară la mecanismul de compensare menționat la articolul 23.”; Totodată, se modifică art. 23 fiind substituit fondul de compensare a costului net cu mecanismul de compensare a costului net prin redistribuirea directă a acestuia între furnizorii de servicii poștale. Astfel, dacă furnizarea serviciului universal generează un cost net ce constituie o sarcină injustă, acesta se compensează prioritar din contribuțiile furnizorilor de
--	--	--

	furnizorul de serviciu universal a conturilor de plată direct către ceilalți furnizori poștali cu obligații de participare la compensarea costului net.	servicii poștale cu o cifră de afaceri de cel puțin 10 mln lei și, subsidiar, din bugetul de stat. Contribuția fiecărui furnizor este proporțională cu cota sa de piață, fiind plafonată la 1% din cifra de afaceri proprie. Procesul este gestionat de autoritatea de reglementare, care stabilește sumele datorate prin decizii individuale, în baza cărora furnizorul de serviciu universal încasează plățile de la ceilalți operatori. Totodată, Furnizorul de serviciu poștal universal va contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal din contul veniturilor obținute din furnizarea serviciilor poștale prestate în afara serviciului universal.
	c) la art. 4: alin. (4) și atribuția de la alin. (5) de a informa Comisia Europeană și toate autoritățile de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene privind funcțiile pe care le exercită autoritatea de reglementare în conformitate cu alineatul (2), considerăm necesar de a fi mutate la art. 3 din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016. Menționăm că Directiva poștală face distincție între conceptul ”stat membru” și „autoritate națională de reglementare”. În acest context, atunci când Directiva poștală face referire la „stat membru” este mai adecvat de a abilita Guvernul, iar când se face referire (în Directiva poștală) la „autoritatea națională de reglementare” este mai adecvat de a abilita ARCOM. Mai mult, considerăm irelevantă publicarea de către ARCOM pe site-ul său oficial a funcțiilor pe care le	Nu se acceptă. Art.18 alin.(2) din Directivă transpus în prevederea la acare se referă obiecția, specifică expres obligația pentru autoritatea de reglementare.

		exercită alte autorități competente în domeniul comunicațiilor poștale după cum este prevăzut la alin. (4).	
4	La articolul 4 propunem completarea cu două alineate noi cu următorul cuprins: „Deciziile Agenției nu se supun controlului de oportunitate. Intentarea acțiunii în contencios administrativ nu suspendă executarea deciziei, până la soluționarea cauzei în fond de către instanțele de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ.”. „Depunerea cererii de suspendare a executării deciziilor Agenției nu suspendă de drept efectele actului contestat până la soluționarea definitivă a cererii de suspendare de către instanța de judecată competentă.”.	Nu se acceptă. Regimul suspendării executării actelor administrative este reglementat de Codul administrativ și de legislația procesuală aplicabilă contenciosului administrativ. Proiectul nu urmărește modificarea acestui regim general și nu instituie reguli derogatorii privind suspendarea deciziilor Agenției.	
5	La punctul 5 comunicăm următoarele. Actualul alin. (5) al art. 5 din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 prevede obligația Furnizorilor de servicii de livrare de colete poștale de a prezenta autorității de reglementare lista publică a tarifelor, ceea ce este în corespundere cu art. 5 alin. (1) din Regulamentul 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete (Regulamentul 2018/644), astfel că acesta nu trebuie modificat. Ținând cont de aceasta, propunem ca la art. 5 din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 alineatul (5) să fie păstrat, să se introducă un alineat nou care să prevadă obligația prezentării informațiilor prevăzute la art. 4 alin. (3) din Regulamentul 2018/644 cu modificarea termenului de prezentare a informațiilor respective din “31 ianuarie” în „30 iunie”, în conformitate cu art. 4 alin. (3) din Regulamentul 2018/644.	Se acceptă. A fost modificat termenului de prezentare a informațiilor respective din “31 ianuarie” în „30 iunie”. Totodată, menționăm că, prevederea este transpusă în concordanță cu Regulamentul 2018/644	
6	La articolul 9 alin. (2) prima frază se completează în final cu următorul text: „și se aplică în mod corespunzător prevederile legislației privind protecția consumatorilor.”, având în vedere prioritatea aplicării Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor (și a altor legi incidente).	Se acceptă.	
7	La punctul 8: la textul propus pentru completarea alin. (2) al art. 22 din Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016 propunem substituirea textului “autoritatea de reglementare” cu cuvântul “Guvernul” deoarece Directiva	Nu se acceptă.	

		poștală conferă această atribuție statelor membre, nu autorității de reglementare. Mai mult, considerăm că această normă ar putea fi dezvoltată în Regulile privind prestarea serviciilor poștale, care sunt aprobate prin Hotărârea Guvernului 1457/2016.	Prevederea este transpusă în concordanță cu art. 3 alin.(5) din Directiva 97/67/CE. Deoarece, potrivit art. 4 alin.(2) din Legea 36/2016, Autoritatea de reglementare pune în aplicare și asigură respectarea prevederii legii, funcția de a se asigura că „<i>pe teritoriul Republicii Moldova se distribuie coletele poștale internaționale primite din statele membre ale Uniunii Europene și care cântăresc cel mult 20 de kilograme</i>”, conform prevederii transpuse din Directivă, este expres atribuită de stat Autorității de reglementare, prin textul legii specificat în prezentul proiect. Substituirea termenului „autoritatea de reglementare” cu „Guvernul” ar putea duce la o concentrare a puterii și la o lipsă de independență în reglementarea sectorului poștal. Aceasta contravine principiilor de reglementare eficientă și independentă, esențiale pentru o piață competitivă și transparentă. Directiva poștală conferă atribuții statelor membre, implementarea acestor atribuții trebuie să fie realizată de autoritățile competente
--	--	---	--

			desemnate, nu direct de către Guvern. Astfel, menținerea termenului „autoritatea de reglementare” asigură conformitatea cu normele europene, care promovează autonomia autorităților de reglementare.
	8	La punctul 9: la alin. (4) al art. 22 ¹ [actual alin. (5)] propunem excluderea textului “autoritatea de reglementare” pentru a fi în conformitate cu Directiva poștală (Anexa I, Partea B). Prevederile din Anexa I, Partea B se încadrează în îndrumările de care trebuie să țină cont furnizorul de serviciu poștal universal la calcularea costului net.	Se acceptă. A fost expus în următoarea redacție: „La calcularea costului net al obligației de serviciu poștal universal trebuie acordată atenția cuvenită evaluării corecte a costurilor pe care furnizorul de serviciu poștal universal desemnat le-ar fi evitat dacă nu ar fi existat obligația de serviciu universal.”
	9	La punctul 10: art.23 propunem de a fi revizuit, luând în considerare propunerea ARCOM expusă la alin. 1) lit. b) al prezentului aviz cu privire la stabilirea mecanismului de înaintare de către furnizorul de serviciu universal a conturilor de plată direct către ceilalți furnizori poștali cu obligații de participare la compensarea costului net. De asemenea considerăm necesar ca criteriile conform cărora anumiți furnizori poștali să fie absolviți de obligația achitării contribuțiilor la fondul serviciului universal să fie stabilite la nivel de normă primară, cum este spre exemplu cazul României (art. 23 alin. (6) din Ordonanța de urgență nr. 13 din 6 martie 2013 privind serviciile poștale).	Se acceptă. A fost modificat art. 23 fiind substituit fondul de compensare a costului net cu mecanismul de compensare a costului net prin redistribuirea directă a acestuia între furnizorii de servicii poștale. Astfel, dacă furnizarea serviciului universal generează un cost net ce constituie o sarcină injustă, acesta se compensează prioritar din contribuțiile furnizorilor de

			servicii poștale cu o cifră de afaceri de cel puțin 10 mln lei și, subsidiar, din bugetul de stat. Contribuția fiecărui furnizor este proporțională cu cota sa de piață, fiind plafonată la 1% din cifra de afaceri proprie. Procesul este gestionat de autoritatea de reglementare, care stabilește sumele datorate prin decizii individuale, în baza cărora furnizorul de serviciu universal încasează plățile de la ceilalți operatori. Totodată, Furnizorul de serviciu poștal universal va contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal din contul veniturilor obținute din furnizarea serviciilor poștale prestate în afara serviciului universal. Totodată, articolul 33 alin.(3) se completează cu litera c) cu următorul cuprins: „c) obligația de a efectua o contribuție financiară la mecanismul de compensare menționat la articolul 23.”;
Agencia Proprietății Publice (05-04-898 din 10.02.2026)		Comunică lipsa obiecțiilor.	
	1	Subsidiar, conform prevederilor art. 4 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 36/2016, aprobarea, în mod transparent și public, a tarifelor pentru serviciile poștale din sfera serviciului poștal universal, precum și a tarifelor aplicate pentru	Se acceptă parțial. Potrivit art. II, alin.(2) din proiect Guvernul, până la data intrării în

		utilizarea rețelei poștale, în conformitate cu metodologia de stabilire a tarifelor, ține de competența Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației. În acest sens, prevederile hotărârii Guvernului nr.821/2012 pentru aprobarea tarifelor la serviciile poștale de bază prestate de Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” și de filialele acesteia, nu sunt conforme Legii nr. 36/2016 și intră în conflict cu deciziile ulterioare privind aprobarea tarifelor. Astfel, în scopul înlăturării discrepanțelor, solicităm inițierea procedurii de abrogare a hotărârii Guvernului nr. 821/2012.	vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege. În cadrul acestui proces va fi abrogată hotărârii Guvernului nr. 821/2012
Î.S. „Poșta Moldovei” (nr.20304 din 06.02.2026)	1	Preambulul „Prezenta lege transpune:” de completat cu textul: „-Legea Parlamentului Republicii Moldova nr. 9 din 6 februarie 2025 pentru aderarea la primul Protocol adițional la Convenția poștală universală”.	Nu se acceptă. Republica Moldova recunoaște prioritatea tratatelor internaționale față de legile interne (dacă există discrepante). Includerea unei clauze specifice este redundantă, deoarece acest principiu general se aplică automat tuturor domeniilor reglementate, fără a fi necesară o mențiune expresă în fiecare lege sectorială.
	2	La punctul 1 [actual 3] textul „d) stabilirea standardelor de calitate pentru furnizarea serviciului universal” de substituit cu textul „d) stabilirea standardelor de calitate pentru furnizarea serviciului poștal universal”.	Se acceptă.
	3	La punctul 2 [actual 4] textul „distribuție - procesul ce decurge de la sortarea la centrul de distribuție până la distribuția expedierilor poștale către destinatarii lor” de substituit cu textul „distribuire - procesul ce decurge de la sortarea la centrul de distribuție până la distribuția trimiterilor poștale către destinatarii lor”.	Se acceptă.
	4	La punctul 3 [actual 5] textul „4) Organul central de specialitate informează Comisia Europeană cu privire la identitatea furnizorului serviciului universal” de substituit cu textul „(4) Organul central de specialitate informează Comisia Europeană cu privire la identitatea furnizorului de serviciu poștal universal”.	Se acceptă.

	5	La punctul 4[actual 6]: textul „i²) crearea și administrarea fondului serviciului universal” de substituit cu textul „i²) crearea și administrarea fondului serviciului poștal universal”; textul „în vederea asigurării îndeplinirii obligației de serviciul universal” de substituit cu textul „în vederea asigurării îndeplinirii obligației de serviciu poștal universal”.	Se acceptă parțial. Urmare obiecției ARCOM prevederile respective din proiect au fost modificate fiind expuse în următoarea redacție: se completează cu literele i¹), i²) și i³) cu următorul cuprins: „ i¹) verificarea calculului costului net al serviciului poștal universal; i²) emiterea deciziilor individuale pentru fiecare furnizor cu obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal; i³) monitorizarea respectării obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal, în cazul stabilirii necesității aplicării acestuia;
	6	textul „în vederea asigurării îndeplinirii obligației de serviciul universal” de substituit cu textul „în vederea asigurării îndeplinirii obligației de serviciu poștal universal”.	Se acceptă.
	7	La punctul 5[actual 7]: textul „informează autoritatea națională de reglementare” de substituit cu textul „informează autoritatea de reglementare”; textul „care au sosit și care au plecat” de substituit cu textul „de intrare și de ieșire”.	Se acceptă.
	8	La punctul 8[actual 12]: textul „a ofertei serviciului universal” de substituit cu textul „a ofertei serviciului poștal universal”.	Se acceptă.
	9	La punctul 9[actual 13]:	Se acceptă.

	sintagma „serviciu universal” de substituit cu sintagma „serviciu poștal universal”; sintagma „furnizorul de serviciu universal” de substituit cu sintagma „furnizorul de serviciu poștal universal”; textul „furnizorul desemnat de serviciu universal” de substituit cu textul „furnizorul de serviciu poștal universal desemnat”; textul „cooperează cu autoritatea națională de reglementare” de substituit cu textul „cooperează cu autoritatea de reglementare”.	
10	La punctul 10[actual 14]: textul „(1) În cazul în care stabilește că obligațiile” de substituit cu textul „(1) În cazul în care se stabilește că obligațiile”;	Se acceptă parțial. Textul „În cazul în care stabilește că obligațiile” a fost substituit cu textul „În cazul în care autoritatea de reglementare stabilește că obligațiile”, în scopul stabilirii preciziei normei.
11	sintagma „serviciu universal” de substituit cu sintagma „serviciu poștal universal”; sintagma „serviciului universal” de substituit cu sintagma „serviciului poștal universal”; sintagma „care să evite pericolul dublei impunerii a încasărilor și defalcărilor furnizorilor” de substituit cu sintagma „care să evite pericolul dublei impunerii a încasărilor și defalcărilor furnizorilor de servicii poștale”.	Se acceptă.
12	La punctul 11 [actual 15] sintagma „Articolul 24 se completează cu alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:,” de substituit cu sintagma „Articolul 24 se completează cu alineatele (1¹), (4) și (5) cu următorul cuprins: (1¹) Autoritatea de reglementare stabilește derogările respective în cazul unor împrejurări sau condiții geografice considerate excepționale.”.	Se acceptă parțial. Art. 4 alin. (2) se completează cu litera h¹) cu următorul conținut: „h¹) stabilirea cazurilor sau condițiilor geografice considerate excepționale, în care obligațiile furnizorului de serviciu poștal universal, prevăzute la art. 24 alin. (1) pot fi diminuate corespunzător condițiilor respective”
13	De completat cu punctul 11¹ [actual 16]cu următorul conținut:	Se acceptă.

	„11 ¹ . La articolul 26 alineatul (1) litera d) se abrogă”.	
14	De completat cu punctul 11² [actual 17]cu următorul conținut: „11². La articolul 27 alineatul (1): litera a) se modifică după cum urmează: „a) serviciul de recomandare pentru trimiterile-avion și trimiterile prioritare de ieșire și de intrare ale poștei de scrisori cu conținut de documente”; litera b) se abrogă; alineatul se completează cu literele d) și e) cu următorul conținut : ”d) serviciu de distribuire cu urmărire pentru trimiterile-avion și trimiterile prioritare de intrare pentru trimiterile poștei de scrisori care conțin marfă; e) saci speciali conținând ziare, publicații periodice, cărți și documente tipărite similar, pe adresa aceluiași destinatar și aceleiași destinații, denumiți „saci M”, cu greutatea de până la 30 kg”.	Se acceptă.
15	La Art. II, alineatul (1) textul „cu excepția art.3 alin.(4), art. 4 alin (5), art. 5 alin.(8), art. 12 ¹ alin.(7), art. 22 ¹ , art. 23 alin.(1-10), art. 24 alin.(5), art. 31 alin (10), care vor intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2027” de substituit cu textul „cu excepția art.3 alin.(4), art. 4 alin (5), art. 5 alin.(8), art. 12 ¹ alin.(7), art. 24 alin.(5), art. 31 alin (10) din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 modificată de prezenta lege, care vor intra în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană și art. 22 ¹ , art. 23 alin.(1-10) din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 modificată de prezenta lege, care vor intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2027”.	Se acceptă parțial. Prevederile Art. II din proiect au fost modificate.

Consiliul Concurenței (DJ-06/78-225 din 12.02.2026)	1.	Proiectul la art.23 alin.(2) stabilește că fondul serviciului universal se constituie din contribuțiile obligatorii ale furnizorilor de servicii poștale. Mijloacele fondului serviciului universal vor fi utilizate exclusiv pentru compensarea costurilor nete ale obligației de furnizare a serviciului universal. Totodată, proiectul la art.23 alin.(10) prevede că, în cazul insuficienței mijloacelor fondului serviciului universal pentru compensarea costului net al îndeplinirii obligațiilor de furnizare a serviciului universal, diferența se acoperă din bugetul de stat în limitele alocațiilor prevăzute în acest scop în legea bugetului de stat anuală. Astfel, compensarea costurilor furnizorului serviciului universal pentru serviciul universal poștal din fondul serviciului universal prezintă semne de ajutor de stat în sensul Legii nr.139/2012 cu privire la ajutorul de stat sub forma unui Serviciu de Interes Economic General. Relevant în acest context de a fi invocată decizia Comisiei Europene privind cauza de ajutor de stat din Grecia (2022/C 177/03), prin care Comisia a constatat că compensarea serviciului universal poștal operatorului poștal ELTA este un Serviciu de Interes Economic General și îndeplinește criteriile cumulative prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din TFUE1. Respectiv, la compensarea costurilor furnizorului serviciului universal desemnat pentru serviciul universal poștal, furnizorul ajutorului de stat la implementarea acestor măsuri de sprijin urmează să asigure respectarea prevederilor Legii nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat, Regulamentul privind evaluarea ajutorului de stat acordat pentru servicii poștale, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.04/2025 și actelor normative ale Consiliului Concurenței și, după caz, să notifice la nivel de intenție măsura de sprijin și să raporteze ajutorul de stat acordat. Este necesar de a fi menționat că, Întreprinderea de Stat “Poșta Moldovei” pentru anii 2023-2024 a beneficiat de ajutor în valoare totală de 2 056,4 mii lei de la 181 beneficiari în anul 2023 și 146 beneficiari în anul în anul 2024, raportat ca ajutor de minimis conform Inventarului ajutorului de stat pentru anii 2023 - 2024.	Se acceptă. Prevederile art. 23 au fost modificate.
---	-----------	--	---

		Subsecvent, menționăm despre necesitatea respectării regulilor de cumulare a ajutoarelor de stat primite de către Întreprinderea de Stat “Poșta Moldovei” stabilite de actele normative ale Consiliului Concurenței.	
	2.	Potrivit art.23 alin. (4) din proiect, furnizorii de servicii poștale, cu excepția furnizorului serviciului universal, vor fi obligați să efectueze contribuții obligatorii către fondul serviciului universal, a căror valoare nu va depăși 1,0% din volumul anual al veniturilor provenite din furnizarea serviciilor poștale. Astfel, furnizorul serviciului universal desemnat se propune a fi exonerat de la plata obligației de a contribui la fondul serviciului universal. Luând în considerare că furnizorul serviciului universal desemnat Întreprinderea de Stat “Poșta Moldovei” prestează și alte servicii în afara serviciului universal ce se află în concurență cu alți participanți pe piața deschisă concurenței, exonerarea de la obligația de plată a contribuției la fondul serviciului universal ar putea conferi un avantaj economic furnizorului serviciului universal față de concurenții săi fapt ce ar putea întruni semne ale ajutorului de stat reglementat de Legea nr.139/2012 cu privire la ajutorul de stat. Respectiv, în vederea evitării limitării concurenței prin acordarea unui tratament favorizat Întreprinderii de Stat “Poșta Moldovei” față de alți operatori privați, considerăm oportun revizuirea normei art.23 alin.(4) din proiect și stabilirea obligației furnizorului serviciului universal de a contribui la fondul serviciului universal din contul veniturilor obținute din furnizarea serviciilor poștale prestate în afara serviciului universal poștal în condițiile în care Întreprinderea de Stat “Poșta Moldovei” are obligația legală asigurată de art.31 din Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016 de a ține evidența contabilă separată pentru serviciile din sfera serviciului poștal universal și separat pentru cele din afara acestuia.	Se acceptă. A fost modificat art. 23 fiind substituit fondul de compensare a costului net cu mecanismul de compensare a costului net prin redistribuirea directă a acestuia între furnizorilor de servicii poștale. Totodată, Furnizorul de serviciu poștal universal va contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal din contul veniturilor obținute din furnizarea serviciilor poștale prestate în afara serviciului universal.
Agencia de Investiții (nr.74 din 05.02.2026)		Comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor.	Se ia act
Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și	1	Astfel, considerăm oportun completarea art.2 din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 cu o noțiune distinctă: „utilizator – consumator” – persoana fizică care utilizează servicii poștale în scopuri care nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională.	Nu se acceptă Prevederea este transpusă în concordanță cu art. 1 alin.(17) din Directiva 97/67/CE.

Protecția Consumatorilor (nr.27/12-721 din 11.02.2026)		Această completare va permite aplicarea directă și prioritară a normelor de protecție a consumatorilor și va facilita intervenția ISSPNPC. Totodată, introducerea acestei noțiuni va permite aplicarea directă și prioritară a legislației privind protecția consumatorilor în raporturile dintre furnizorii de servicii poștale și destinatarii – persoane fizice, precum și va facilita exercitarea atribuțiilor de control și intervenție ale ISSPNPC.	
	2	Totodată, propunem completarea art. 14 din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 cu alineatul 9, care va avea următorul cuprins: „(9) Furnizorul de servicii poștale este obligat să asigure destinatarului trimiterii poștale posibilitatea de a examina bunul care face obiectul trimiterii, anterior încasării rambursului, în scopul formulării eventualelor obiecții. În cazul în care destinatarul, în urma examinării bunului, formulează obiecții privind neconformitatea acestuia, destinatarul este în drept să refuze recepționarea trimiterii poștale și achitarea rambursului.”. În motivarea acestei propuneri, ISSPNPC consideră că, serviciul poștal devine un element al lanțului de protecție a consumatorului, fără a prelua răspunderea vânzătorului, ci doar facilitând exercitarea drepturilor consumatorului. Astfel, propunerea este în deplină concordanță cu principiile și normele Legii privind protecția consumatorilor, în special dreptul consumatorului la informare completă și corectă asupra produsului înainte de efectuarea plății, dreptul de a refuza un produs neconform cât și interzicerea practicilor comerciale care pot induce în eroare consumatorul. Prin urmare, asigurarea examinării bunului înainte de achitarea sumei rambursului va elimina situațiile în care consumatorul este constrâns să achite un bun neconform, fără nici o posibilitate de a examina în prealabil bunul livrat până la achitarea rambursului, și va consolida caracterul efectiv al drepturilor consumatorului, nu doar formal.	Nu se acceptă Conform Legii nr. 36/2016, furnizorul de servicii poștale are rolul de a asigura recepționarea, prelucrarea, transportul și distribuirea trimiterilor. Acesta nu este parte în contractul de vânzare-cumpărare dintre expeditor și destinatar. Furnizorul răspunde pentru integritatea ambalajului și pentru pierderea sau deteriorarea trimiterii din vina sa. Acesta nu are competența de a verifica „conformitatea” produsului cu comanda (caracteristici tehnice, culoare, model), deoarece nu are acces la detaliile contractuale dintre părți și nu deține expertiza necesară pentru a evalua calitatea bunurilor. Una dintre cerințele esențiale în furnizarea serviciilor poștale este respectarea confidențialității corespondenței. Deschiderea coletului înainte de plată și recepție de către destinatar pune în pericol integritatea bunului. Dacă bunul

			este manipulat/examinat și ulterior refuzat, acesta trebuie returnat expeditorului. Furnizorul poștal ar fi pus în situația de a returna un bun al cărui ambalaj original a fost violat, ceea ce poate duce la litigii între furnizor și expeditor privind starea produsului la retur. Dreptul consumatorului la informare și la refuzul produselor neconforme este garantat de Legea nr. 105/2003, dar acesta se exercită în raport cu vânzătorul, nu cu furnizorul de servicii poștale. Legea nr. 105/2003 obligă unitățile de comerț electronic să instituie locuri de preschimbare a mărfii. Consumatorul are dreptul de a returna produsul în termenele legale după recepție, dacă acesta nu corespunde, utilizând mecanismele de protecție a consumatorului (reclamații, expertize), fără a transforma curierul în „agent de control al calității”. Introducerea acestei obligații ar denatura natura contractului de servicii poștale, transformând furnizorul într-un arbitru al conformității comerciale, rol care excedează cadrul legal al comunicațiilor poștale și încalcă
--	--	--	--

			standardele de securitate și integritate a trimiterilor poștale. Drepturile consumatorului sunt deja protejate prin posibilitatea de retur și prin răspunderea legală a vânzătorului conform Legii nr 105/2003.
3	Totodată, propunem completarea art. 14 din Lege cu alineatul 10, care va avea următorul cuprins: ”(10) Controlul respectării drepturilor consumatorilor în cadrul furnizării serviciilor poștale se realizează, în limitele competențelor legale, de către autoritatea de protecție a consumatorilor.” În motivarea acestei completări, va fi stabilită o delimitare clară în partea ce ține de atribuțiile Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații - autoritatea de reglementare publică și ISSPNPC – autoritate de protecție a consumatorilor. Clarificarea competențelor este necesară pentru evitarea suprapunerilor instituționale și pentru asigurarea unei aplicări eficiente a legislației.	Se acceptă parțial. Proiectul de lege a fost completat la punctul 8, articolul 9 alin.(2) primul enunț se completează cu următorul text: „și se aplică în mod corespunzător prevederile legislației privind protecția consumatorilor.” Totodată, menționăm că competențele autorității de protecție a consumatorilor sunt de aplicabilitate generală și nu necesită reconfirmare în legi sectoriale, acest fapt ducând la supraîncărcarea legislativă și risc de incoerență în aplicarea normelor.	
4	Propunem completarea art. 14 din Lege cu alineatul 11, care va avea următorul cuprins: ”(11) Furnizorul de servicii poștale este obligat să coopereze cu autoritățile de supraveghere a pieței și de protecție a consumatorilor, inclusiv prin suspendarea livrării, reținerii sau returnării trimiterilor poștale, în cazurile prevăzute de lege.” În motivarea acestei propuneri, constatăm că proiectul de Lege nu conține nici o prevedere pentru reglementarea situațiilor de utilizare a rețelelor furnizorilor de servicii poștale pentru livrării de produse neconforme,	Se acceptă parțial. Luând în considerare argumentele expuse, precum și faptul că art.11 din Legea 36/2016 specifică exhaustiv trimiterile poștale neadmise doar în rețeaua furnizorului de serviciu poștal universal, proiectul de lege se completează cu prevederea care	

		falsificate sau periculoase precum și obligațiile furnizorului poștal în astfel de cazuri, iar completarea alineatului (11) va constitui un instrument juridic clar pentru cooperarea instituțională și pentru intervenția operativă a ISSPNPC în situațiile ce implică riscuri majore pentru consumatori.	completează art.9 cu un alineat nou, alin. (2 ¹) cu următorul cuprins: „(2 ¹) În toate categoriile de trimiteri poștale este interzisă introducerea următoarelor obiecte: a) stupefiante și substanțe psihotrope, astfel cum sînt definite de către Organul Internațional de Control al Stupefiantelor (OICS); b) obiecte contrafăcute și piratate; c) alte obiecte de import sau circulație care sînt interzise în țara de destinație; d) dispozitive explozive și echipamente militare inerte, inclusiv grenade inerte, obuze inerte și alte articole analogice.” Totodată, menționăm că cooperarea cu ISSPNPC este deja asigurată prin legile organice de control și supraveghere a pieței.
AmCham Moldova (10 din 06.02.2026)	1	Potrivit notei informative la proiect, acesta urmărește implementarea Directivei 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, precum și a Regulamentului (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete. Este de notat că nici unul din aceste documente nu prevede obligativitatea instituirii unui Fond de compensare a serviciului universal central, aceasta fiind, mai degrabă, o măsură de urgență.	Se acceptă parțial. A fost modificat art. 23 fiind substituit fondul de compensare a costului net cu mecanismul de compensare a costului net prin redistribuirea directă a acestuia între furnizorii de servicii poștale. Astfel, dacă furnizarea serviciului universal generează un cost net ce

		Mai mult, în majoritatea țărilor unde există, acesta este subsidiat din bugetul de stat (vezi Anexa la scrisoare), fiind o parte componentă a schemelor de ajutor de stat (mai multe detalii – în pct.II) și doar dacă ”atrag un cost net, calculat în conformitate cu anexa I, și reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul (furnizorii) desemnat (desemnați)”. Or, conform aceleași Directivei de referință ”Recuperarea sau finanțarea costurilor nete ale obligațiilor de serviciu universal poate necesita ca furnizorii de serviciu universal desemnați să fie compensați pentru serviciile furnizate în condiții necomerciale. Întrucât această compensare implică transferuri financiare, statele membre trebuie să garanteze că acestea sunt efectuate în mod obiectiv, transparent, nediscriminatoriu și proporționat. Aceasta înseamnă că transferurile trebuie să determine, pe cât posibil, cea mai mică denaturare posibilă a concurenței și a cererii utilizatorilor. În conformitate cu articolul 7 alineatul (4), un mecanism de repartizare bazat pe un fond ar trebui să utilizeze un mecanism transparent și neutru pentru colectarea contribuțiilor, care să evite pericolul dublei impunerii care să afecteze atât rezultatele cât și datele de intrare ale unei întreprinderi.” În acest context, se cer a fi clarificate următoarele aspecte: Cu privire la Fond și ”sarcina inechitabilă” Modul în care se determină ”sarcina inechitabilă” este unul ce reprezintă temeiul discuțiilor în jurul unui potențial fond. Or, algoritmul oferit de Directivă nu este reflectat decât parțial în textul propus al legii de amendare, ceea ce duce la distorsionarea conceptului, de principiu. Conform Directivei anterior citate, procesul urmează o ierarhie specifică, după cum urmează: Pasul 1: Calculul Costului Net Evitat (NAC): Autoritățile de reglementare utilizează un „scenariu contrafactual” pentru a estima profitul furnizorului de serviciu universal (FSU) în situația în care acesta nu ar avea obligația legală de a furniza serviciul universal. NAC reprezintă diferența dintre costul net al operării cu obligația de serviciu universal (OSU) și cel fără aceasta. Pasul 2: Luarea în calcul a beneficiilor intangibile: Din calcul trebuie deduse beneficiile de piață pe care FSU le obține datorită statutului său, cum ar fi recunoașterea mărcii, „ubicuitatea” (avantajul de a fi singurul operator care livrează peste tot) și scutirile de TVA.	constituie o sarcină injustă, acesta se compensează prioritar din contribuțiile furnizorilor de servicii poștale cu o cifră de afaceri de cel puțin 10 mln lei și, subsidiar, din bugetul de stat. Contribuția fiecărui furnizor este proporțională cu cota sa de piață, fiind plafonată la 1% din cifra de afaceri proprie. Procesul este gestionat de autoritatea de reglementare, care stabilește sumele datorate prin decizii individuale, în baza cărora furnizorul de serviciu universal încasează plățile de la ceilalți operatori. Totodată, Furnizorul de serviciu poștal universal va contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal din contul veniturilor obținute din furnizarea serviciilor poștale prestate în afara serviciului universal. Prevederile privind compensarea costului net transpun fidel prevederile Anexa I partea C din Directiva 97/67/CE. La fel se transpun prevederile părții B din aceeași anexă privind modalitatea de calcul a costului net a Serviciului universal.
--	--	---	--

		Pasul 3: Testul „caracterului inechitabil”: Chiar dacă există un cost net, acesta este considerat „inechitabil” doar dacă plasează FSU într-un dezavantaj competitiv semnificativ sau dacă îi amenință viabilitatea financiară. Unele autorități de reglementare, precum ANACOM (Portugalia), definesc o sarcină ca fiind inechitabilă doar dacă costul net depășește un anumit prag (de exemplu, 2,5 milioane EUR) ȘI cota de piață a FSU este sub 80% sau costul depășește 3% din veniturile serviciului universal. Pentru a determina costul, Autoritățile Naționale de Reglementare (ANR) monitorizează componente specifice ale serviciilor care, de regulă, generează pierderi, dar sunt impuse prin lege, cum ar fi: (i) Obligații geografice: Deservirea zonelor îndepărtate sau rurale, unde costurile de livrare depășesc cu mult veniturile din tarifele poștale; (ii) Frecvența serviciului: Cerința de a colecta și livra corespondența 5 sau 6 zile pe săptămână, indiferent de volum; (iii) Sfera de aplicare a produselor: Monitorizarea costurilor pentru manipularea unor articole specifice, cum ar fi scrisorile de până la 2 kg, coletele de până la 10/20 kg și trimiterile recomandate sau cu valoare declarată; (iv) Servicii sociale: Include adesea servicii gratuite pentru persoanele nevăzătoare sau cu deficiențe de vedere; (v) Tarif uniform: Monitorizarea impactului cerinței privind „trimiterea de corespondență individuală”, unde prețul unui timbru trebuie să fie același, indiferent de distanță etc. de reglementare, precum ARCEP (Franța) și ComReg (Irlanda), solicită furnizorilor de serviciu universal să mențină o contabilitate separată pentru a distinge clar între serviciile universale și serviciile comerciale (cum ar fi coletele express). Scopul este de a preveni „subvenționarea încrucișată”, prin care fondurile publice ar putea susține accidental activități comerciale competitive. Mai mult ca atât, e nevoie de determinat valoarea justă (fair value) a activelor aflate la dispoziția subiectului pasibil unei eventuale compensări. Fair value este prețul la care un activ poate fi vândut sau o datorie transferată, într-o tranzacție normală, între părți independente, informate și dispuse să tranzacționeze. Definiția vine din standardele contabile internaționale (IFRS	Detaliile metodologice de calcul al costului net și evaluarea beneficiilor intangibile nu constituie obiectul legii organice, ci vor fi reglementate prin acte normative secundare, asigurând astfel flexibilitatea necesară ARCOM pentru a interveni doar în prezența unei sarcini injuste demonstrate prin audit extern. Profitabilitatea conjuncturală a furnizorului de serviciu universal nu este un argument pentru absența cadrului legal de protecție a continuității serviciului universal în situații de dezechilibru economic. Alegerea modelului de autofinanțare a pieței (contribuția operatorilor) urmărește reducerea presiunii asupra bugetului public și responsabilizarea sectorului poștal, fiind un mecanism recunoscut și aplicat cu succes în numeroase state UE. Existența profitului într-un an fiscal nu anulează necesitatea existenței mecanismului de compensare. Serviciul universal implică obligații (distribuție în zone rurale, frecvență fixă, tarif uniform) care sunt structural generatoare de pierderi.
--	--	--	---

	13) și aceasta nu este un cost istoric, valoare contabilă sau valoare subvenționată. Este, de fapt, o valoare de piață estimate, bazată pe prețuri observabile (dacă există piață) sau pe modele economice/simulări matematice (dacă nu există piață). De exemplu, un imobil al Poștei valorează în acest exercițiu atât, cât ar obține dacă l-ar vinde pe piață, o flotă auto – cât prețul de revânzare estimate, iar un teren primit gratuit contează cât valorează pe piață a acestuia, chiar dacă a fost primit cu titlu gratuit. Această abordare contabilă este întărită și de CJUE (Curtea de Justiție a UE), care stipulează clar: beneficiile intangibile și cele legate de active trebuie luate în calcul la valoarea lor economică reală (fair value), nu la zero. Constatarea realizării acestui exercițiu important ar urma să fie confirmată în cadrul unui exercițiu de audit general cu elemente specifice, urmare a căruia utilizatorii de informații ar putea avea o confirmare echidistantă a unei abordări fair în ceea ce ține de necesitate de compensare. În final, nu este clar, din textul legii, ce ar urma să se întâmple în cazul în care subiectul compensării ar fi, de fapt, profitabil, sau dacă situația dată ar naște necesitatea contribuției și în anul viitor din partea celorlalți operatori cu transferul soldurilor pentru anii ulterior și sistarea finanțării sau un alt mecanism posibil în acest sens. Or, analizând situațiile financiare ale potențialului beneficiar al compensațiilor din potențialul fond, fiind unicul prestator autorizat al Serviciului Poștal Universal din țară (ÎS ”Poșta Moldovei”), se constată că acesta a realizat profituri pentru, cel puțin, ultimele 2 perioade fiscale (2024, 2023), ceea ce ridică semne de întrebare asupra necesității instituirii fondului, mai ales prin aplicarea unei taxe asupra activității operatorilor poștali.	Luând în considerare că, atât autoritatea de reglementare, cât și furnizori de servicii poștale care vor contribui la compensare serviciului universal, în cazul că astfel de necesitate va apărea și va fi justificată în temeiul legii, necesită o perioadă de pregătire, Art. II din proiect specifică că prevederile privind mecanismul de compensare a costului net vor intra în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.
2	II. Cu privire la concurența loială și ajutoarele de stat Un exemplu clasic ține de utilizarea gratuită sau la un preț preferențial a proprietății publice în scopul exercitării activității. Atunci când operatorii deținuți de stat au beneficiat de utilizarea gratuită („rent-free”) a terenurilor și birourilor statului, acest lucru a declanșat adesea investigații privind ajutorul de stat din partea UE, în temeiul Articolului 107 TFUE. Astfel de aranjamente sunt considerate un avantaj selectiv care ar putea distorsiona	Nu se acceptă. Cadrul legal propus conține toate pârghiile necesare (evidență contabilă separată, audit extern, controlul Consiliului Concurenței) pentru a preveni distorsionarea concurenței. Propunerea de a

	concurența. Există o serie de proceduri pentru abordarea utilizării preferențiale a proprietăților: Principiul Investitorului Privat în Economia de Piață (MEIP): Pentru a evita clasificarea ca ajutor de stat ilegal, guvernul trebuie să demonstreze că acționează ca un „proprietar privat”. Dacă chiria este sub tarifele pieței, diferența este calculată ca ajutor. Separarea Contabilă: Directiva 97/67/CE a obligat operatorii să mențină conturi separate pentru serviciile lor „rezervate” (monopol) și cele „nerezervate” (concurențiale). Acest lucru îi împiedică să utilizeze economiile rezultate din birourile cu chirie gratuită pentru a-și subvenționa afacerile competitive de coletărie sau livrări express. SFEI v. La Poste (Cauza C-39/94): Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a hotărât că furnizarea de asistență logistică (inclusiv proprietăți) unei filiale la tarife mai mici decât cele de piață constituie ajutor de stat. Recuperarea Ajutorului: Dacă Comisia constată că un operator a primit un avantaj inechitabil prin terenuri sau facilități gratuite, aceasta poate ordona Statului Membru să recupereze ajutorul (adică operatorul trebuie să plătească retroactiv chiria „economisită” la valoarea pieței) pentru a restabili concurența loială. Respectiv, existența unor astfel de active urmează a fi privite prin prisma legislației cu privire la concurență și, consecvent, a ajutorului de stat. Or, în eventualitatea în care este nevoie de crearea unui fond special de compensare, acesta ar putea fi suplinat din excesul de resurse aflat la dispoziția ANRCETI din taxele colectate, inclusiv de la Operatorul Poștal universal autorizat.	utiliza resursele ARCOM pentru compensarea serviciului universal este juridic inadmisibilă, fiind contrară regimului financiar al autorităților de reglementare. Mecanismul de compensare este un instrument de rezervă, activat doar în condiții de transparență maximă și strict în limitele permise de legislația privind ajutorul de stat.
3	Cu privire la taxele în Fondul de compensare VS taxele de reglementare colectate de ANRCETI. Potrivit legislației, contribuția principală pe care furnizorii de servicii poștale – inclusiv operatorii poștali – trebuie să o plătească anual regulatorului reprezintă o taxă de reglementare și monitorizare (regulatory and monitoring fees). Astfel, potrivit art.36 (1) din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016, furnizorii de servicii poștale prezintă raportul anual de venituri din prestarea	Se acceptă parțial Propunerea de utilizare a mijloacelor din plata de reglementare și monitorizare ale ARCOM în scopul compensării costului net este inadmisibilă. Aceasta contravine principiului independenței autorității de

		serviciilor poștale pentru anul anterior, până la 20 ianuarie. Pe baza acestui raport, ANRCETI calculează taxa de reglementare și monitorizare și emite factura. Plata se efectuează până la 25 ianuarie al anului următor, după primirea facturii. Quantumul maxim al taxei este de până la 0,1 % din veniturile obținute din prestarea serviciilor poștale în anul precedent. Astfel, această contribuție este proporțională cu volumul veniturilor obținute din activitate și este menită să acopere bugetul necesar pentru activitățile de reglementare și monitorizare ale ANRCETI. Pe parcursul ultimilor ani, pe fonul creșterii pieței serviciilor poștale și, consecvent, a veniturilor și taxelor aferente acestora achitate de către operatorii poștali, ANRCETI nu a oferit servicii sau desfășurat activități care ar justifica suficient utilizarea taxelor menționate în interesul pieței reglementate de către aceasta. Or, în eventualitatea în care este nevoie de crearea unui fond special de compensare, acesta ar putea fi suplinit din excesul de resurse aflat la dispoziția ANRCETI din taxele colectate, inclusiv de la Operatorul Poștal universal autorizat.	reglementare și creează un amestec nepermis între plata de reglementare și monitorizarea statului și mecanismele de solidaritate economică ale pieței poștale. Orice excedent al ARCOM trebuie să conducă la diminuarea poverii fiscale de reglementare, nu la finanțarea indirectă a obligațiilor de serviciu universal, care trebuie să rămână un proces transparent și separat, conform Directivei 97/67/CE. Astfel, urmare a propunerii prezentate proiectul de lege se a fost completat cu o prevedere la art.36 din Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016 similară cu cea din Legea comunicațiilor electronice 72/2025, expusă în următoarea redacție: „La articolul 36: alineatul (1) se completează cu următorul cuprins: „ , respectând următoarele condiții: a) să acopere, în totalitate, numai costurile administrative suportate pentru gestionarea, controlul și asigurarea respectării sistemului de autorizare generală și a obligațiilor specifice; b) să includă costuri pentru cooperarea internațională, analize
--	--	---	---

			de piață, monitorizarea conformității și alte controale ale pieței; c) să acopere cheltuielile aferente activității de reglementare ce implică elaborarea și asigurarea respectării legislației secundare și a deciziilor administrative; d) să fie stabilite într-un mod obiectiv, transparent și proporțional, care să reducă la minimum costurile administrative suplimentare.” articolul se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) Agenția publică anual o descriere a costurilor sale administrative și a sumei totale colectate din plăți. În cazul în care există o diferență între suma totală a plăților colectate și costurile administrative reale, Agenția va efectua ajustările corespunzătoare în anul următor.”.
4	IV. Cu privire la 31,5 kg	Înserarea, în definirea coletelor poștale, a precizării cu referință la 31,5 kg creează o altă linie de întrebări ce țin de implementarea ulterioară a legii. Mai ales în contextul precizării, din textul legii, ce specifică că limita de greutate și volum este stabilită de furnizorii de servicii poștale (art.10). Or, potrivit art.103 din Codul fiscal, mărfurile autohtone anterior exportate cu utilizarea serviciilor poștale și reintroduse, în termen de 3 luni de la data exportului, în aceeași stare. Dacă la realizarea exportului suma TVA pentru marfa respectivă a fost restituită, contribuabilul este obligat să calculeze și	Nu se acceptă Prevederea este transpusă în concordanță cu art.2 definiția 1 din Regulamentul 2018/644. Această limită nu restricționează activitatea comercială a furnizorilor, ci doar delimitează aria de aplicare a legii speciale.

	să declare suma TVA pentru luna în care a avut loc reintroducerea mărfii sunt scutite de TVA. Iar potrivit art.104 din același Cod, mărfurile, serviciile pentru export și toate tipurile de transporturi internaționale de mărfuri (inclusiv de expediție) sunt scutite cu drept de deducere a TVA, ceea ce necesită restituirea TVA la transportul acestor mărfuri peste hotarele țării cu implicare directă din partea bugetului de stat pe partea de restituire la coletele de peste 31,5 kg. De asemenea, proiectul de lege se referă doar la greutatea fizică nu și la cea volumetrică – parametru ce trebuie analizați în ansamblu pentru a estima corect sarcina financiar-fiscală pe furnizorii de servicii de livrare de colete postale.	
5	În final, ținând cont de aceea că în plin proces de consultare se află New Postal Act (noua directivă UE), este imperativ să se sincronizeze exercițiile, cu punerea în aplicare a prevederilor legii începând cu momentul aderării. De asemenea, în contextul reformei APL anunțate la începutul acestui an, este nevoie de a se inspira din experiența altor state europene la acest capitol. Statele membre au flexibilitatea juridică de a revizui aceste criterii de referință, iar în perioada 2025-2026, aproape fiecare țară din UE face acest lucru pentru a aborda e-substituția (digitalizarea) și depopularea rurală. 1.Revizuiri cauzate de digitalizare (declinul produselor) Pe măsură ce volumele de corespondență fizică scad (adesea cu 5–10% anual), statele reduc „sfera de aplicare a produselor”. Declasificarea: Statele pot elimina anumite produse din lista Obligației de Serviciu Universal (OSU) dacă piața le furnizează în mod suficient. De exemplu, PostNord (Danemarca) a redus semnificativ sfera de aplicare a corespondenței prioritare. Alternative digitale: Grupul Reglementatorilor Europeni pentru Servicii Poștale (ERGP) a dezbătut includerea „e-mailului recomandat” sau a „căsuțelor poștale digitale pentru cetățeni” în cadrul serviciului universal pentru a înlocui documentele fizice. 2. Revizuiri cauzate de depopulare (geografie și frecvență). Aceasta este cea mai activă zonă de revizuire pentru a reduce „sarcina inechitabilă”. Frecvență redusă: Directiva impune livrarea 5 zile pe săptămână, „cu	Nu se acceptă. Obiecția din aviz se referă la inițiativa de elaborare a unui proiect de act UE în domeniul poștal. Republica Moldova are obligația de a transpune actele UE specificate în Anexa XXVIII-C la Acordul de asociere RM-UE, finalizarea transpunerii cărora se realizează prin prezentul proiect de lege.

		excepția circumstanțelor sau a condițiilor geografice considerate excepționale”. Multe state redefinesc acum termenul „excepțional” într-un sens larg. Italia și Grecia au implementat „livrarea în zile alternative” în zonele cu densitate scăzută a populației. Belgia a trecut recent la un model în care corespondența non-prioritară este livrată doar de două ori pe săptămână în zonele rurale. Ajustări ale densității poștale: Statele pot revizui distanța pe care un cetățean trebuie să o parcurgă până la un punct poștal. În zonele depopulate, oficiile poștale fizice sunt înlocuite tot mai mult cu „puncte poștale” în magazine alimentare sau dulapuri automate pentru colete (lockers). 3. Procedura de „Evoluție a Serviciului” Pentru a revizui aceste criterii fără a încălca legislația UE, un stat trebuie: a) Să realizeze un sondaj privind nevoile utilizatorilor; b) Să demonstreze că cetățenii nu mai au nevoie, de exemplu, de livrarea ziarelor 6 zile pe săptămână. c) Să actualizeze legislația națională: Să modifice legea poștală pentru a reflecta noile standarde de frecvență sau densitate. d) Să notifice Comisia: Să se asigure că modificările nu scad sub minimul absolut al UE (de exemplu, nu se poate coborî sub 5 zile fără o justificare foarte solidă privind „circumstanțele excepționale”). De exemplu, la începutul anului 2024, guvernul olandez a propus o revizuire semnificativă a serviciului universal pentru PostNL, sugerând ca termenul de livrare pentru scrisorile standard să fie extins de la 24 de ore la 48 sau 72 de ore, pentru a menține serviciul accesibil pe măsură ce volumele dispar.	
„NEW POST INTERNATIONAL MLD” S.R.L (NOVA POST) (nr.10-01 din 05.02.2026)	1	Prin completarea Legii cu articolul 22¹ și modificarea articolului 23, proiectul instituie noțiunea de „cost net al serviciului poștal universal”. Calcularea și recunoașterea unui astfel de cost net, calificat drept sarcină injustă pentru furnizorul desemnat, deschide posibilitatea utilizării Fondului serviciului universal, cu potențiale implicații asupra echilibrului pieței și asupra celorlalți furnizori de servicii poștale. Astfel, instituirea fondului implică următoarele riscuri: În primul rând urmează a fi menționată lipsa criteriilor obiective de determinare a sarcinii injuste.	Se acceptă parțial. A fost modificat art. 23 fiind substituit fondul de compensare a costului net cu mecanismul de compensare a costului net prin redistribuirea directă a acestuia între furnizorii de servicii poștale.

		Conform alineatului (1) al articolului 23 din proiect, fondul serviciului universal poate fi aplicat în cazul în care obligațiile de serviciu universal generează un cost net care constituie o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat. Cu toate acestea Proiectul legii: • nu oferă criterii obiective, cuantificabile și verificabile pentru determinarea caracterului „injust” al sarcinii; • evaluarea corectitudinii determinării costului este lăsată integral la discreția autorității de reglementare, ceea ce creează riscuri de arbitrar și lipsă de previzibilitate pentru piață. Nemaivorbind de faptul că determinarea costului net este lăsată deliberat în sarcina furnizorului fără mecanisme și proceduri clare de determinare a acestuia. • nu există dovezi publice sau studii independente care să confirme că furnizarea serviciului poștal universal în Republica Moldova generează, în mod real, o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat și nu este spre exemplu rezultatul unui management defectuos. În esență, o obligație de serviciu universal ar putea constitui o „sarcină injustă” numai dacă sunt îndeplinite cumulativ mai multe condiții. În primul rând, trebuie demonstrat că obligațiile de serviciu universal generează un cost net real, determinat printr-un calcul contrafactual corect, adică prin compararea situației furnizorului cu și fără aceste obligații. În context, urmează a fi atras atenția asupra faptului că calculul bazat pe un scenariu contrafactual ipotetic, în care furnizorul ar funcționa fără obligații de serviciu universal, este lăsat la discreția furnizorului însuși, fără garanții procedurale reale care să permită autorității de reglementare sau terților să valideze realismul și corectitudinea acestui scenariu, ceea ce contravine practicilor europene care cer ca un astfel de exercițiu să fie obiectiv, demonstrabil și independent de interesele operatorului compensat. Acest scenariu, fără obligații nu trebuie să fie unul teoretic sau maximal favorabil furnizorului, ci unul credibil, bazat pe comportamentul economic pe care l-ar adopta un operator eficient pe o piață concurențială, incluzând	Astfel, dacă furnizarea serviciului universal generează un cost net ce constituie o sarcină injustă, acesta se compensează prioritar din contribuțiile furnizorilor de servicii poștale cu o cifră de afaceri de cel puțin 10 mln lei și, subsidiar, din bugetul de stat. Contribuția fiecărui furnizor este proporțională cu cota sa de piață, fiind plafonată la 1% din cifra de afaceri proprie. Procesul este gestionat de autoritatea de reglementare, care stabilește sumele datorate prin decizii individuale, în baza cărora furnizorul de serviciu universal încasează plățile de la ceilalți operatori. Totodată, Furnizorul de serviciu poștal universal va contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal din contul veniturilor obținute din furnizarea serviciilor poștale prestate în afara serviciului universal. Prevederile privind compensarea costului net transpun fidel prevederile Anexa I partea C din Directiva 97/67/CE. La fel se transpun prevederile părții B din aceeași anexă privind
--	--	---	---

		decizii precum renunțarea la rute nerentabile, ajustarea frecvenței livrărilor, diferențierea tarifelor sau reorganizarea rețelei. Simplul fapt că anumite servicii sunt nerentabile sau că furnizorul înregistrează pierderi generale nu este suficient. Chiar dacă există un cost net, acesta trebuie să aibă un impact semnificativ asupra situației economice și financiare a furnizorului, evaluat în raport cu capacitatea sa reală de a suporta costul. Practica europeană arată că se analizează indicatori precum profitabilitatea globală, marja operațională, structura costurilor, poziția pe piață, economiile de scară și de rețea, precum și capacitatea de a redistribui costurile prin alte activități comerciale. La fel, urmează a fi luate în considerare toate beneficiile economice și comerciale rezultate din statutul de furnizor al serviciului universal, inclusiv beneficiile intangibile. Deși cadrul normativ prevede obligația de a lua în considerare beneficiile intangibile și comerciale de care beneficiază furnizorul desemnat al serviciului universal, aplicarea practică a acestei prevederi ridică serioase probleme de transparență și obiectivitate. În primul rând, beneficiile intangibile, precum notorietatea mărcii, accesul privilegiat la infrastructură, încrederea sporită a consumatorilor, economiile de scară sau avantajele reputaționale generate de statutul de furnizor de serviciu universal, sunt prin natura lor dificil de cuantificat în mod obiectiv și verificabil. Lipsa unor indicatori clari și măsurabili face ca evaluarea acestora să depindă în mare măsură de estimări subiective. În al doilea rând, metodologia de evaluare a acestor beneficii nu este definită în mod clar, detaliat și transparent. Absența unor criterii standardizate, a unor formule de calcul explicite și a unor proceduri de audit independente creează un grad sporit de discreție în determinarea valorii beneficiilor intangibile, ceea ce afectează previzibilitatea și încrederea participanților la piață. În acest context, există un risc real ca beneficiile intangibile să fie subevaluate sau ignorate parțial, cu scopul de a justifica constatarea existenței unei „sarcini injuste” și, implicit, activarea Fondului serviciului	modalitatea de calcul a costului net a Serviciului universal. Detaliile metodologice de calcul al costului net și evaluarea beneficiilor intangibile nu constituie obiectul legii organice, ci vor fi reglementate prin acte normative secundare, asigurând astfel flexibilitatea necesară ARCOM pentru a interveni doar în prezența unei sarcini injuste demonstrate prin audit extern. Profitabilitatea conjuncturală a furnizorului de serviciu universal nu este un argument pentru absența cadrului legal de protecție a continuității serviciului universal în situații de dezechilibru economic. Alegerea modelului de autofinanțare a pieței (contribuția operatorilor) urmărește reducerea presiunii asupra bugetului public și responsabilizarea sectorului poștal, fiind un mecanism recunoscut și aplicat cu succes în numeroase state UE. Luând în considerare că, atât autoritatea de reglementare, cât și furnizori de servicii poștale care vor contribui la compensare serviciului universal, în cazul că
--	--	---	--

		universal. O asemenea practică poate conduce la compensarea unor costuri care, în realitate, sunt deja acoperite sau chiar depășite de avantajele comerciale asociate statutului de furnizor desemnat. Prin urmare, în lipsa unor mecanisme clare de transparență, control și verificare, Fondul serviciului universal riscă să se transforme într-un instrument de compensare excesivă, incompatibil cu principiile economiei de piață, ale concurenței loiale și ale utilizării eficiente a resurselor financiare. ”Sarcina injustă” nu este un concept abstract sau politic, ci unul economic și juridic strict, care urmează a fi determinat printr-o analiză structurată a costului net, a capacității reale a furnizorului de a suporta acest cost și a beneficiilor aferente statutului de furnizor universal. În lipsa unei demonstrații clare și documentate a acestor elemente, activarea unui mecanism de compensare este neconformă cu Directiva 97/67/CE și cu principiile dreptului UE. Conform Directivei 97/67/CE articolul 9), pentru a asigura salvagardarea serviciului universal, în cazul în care un stat membru determină că obligațiile privind serviciul universal, prevăzute de prezenta directivă, reprezintă o sarcină financiară inechitabilă pentru prestatorul serviciului universal, acesta poate să stabilească un fond de compensare administrat în acest scop de către un organism independent de beneficiar sau de beneficiari. Respectiv, fondul este un mecanism reactiv, activ doar atunci când există o sarcină demonstrabilă. Este de menționat că Directiva nu stabilește obligativitatea instituirii fondului de către statele membre. Mai mult ca atât menționăm că în statele membre acest fond nu se bucură de o popularitate și aplicare la scară largă. Majoritatea statelor europene nu aplică acest mecanism, sau dacă îl aplică/reglementează au stabilite norme și prevederi clare în acest sens. În context se cere a fi menționat că nu au fost prezentate careva rezultate, spre exemplu ale unui audit corespunzător efectuat pentru determinarea costului net al furnizorului de servicii poștale universale. Astfel, conchidem că conceptul de „cost net al obligației de serviciu universal”, este excesiv de larg, ambiguu și dificil de verificat, deoarece	astfel de necesitate va apărea și va fi justificată în temeiul legii, necesită o perioadă de pregătire, Art. II din proiect specifică că prevederile privind mecanismul de compensare a costului net vor intra în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană. Totodată, menționăm că în aviz se confundă principiile generale ale legii cu detaliile tehnice ale reglementării secundare. Mecanismul propus oferă toate filtrele necesare (contabilitate separată, audit, test de eficiență, deducerea beneficiilor intangibile) pentru a preveni supra compensarea sau distorsionarea concurenței. Mecanismul compensării costului net nu subvenționează ineficiența, ci garantează dreptul fundamental la comunicare al cetățenilor, într-un cadru de supraveghere independent exercitat de ARCOM.
--	--	---	--

		include elemente vagi precum beneficiile intangibile, avantajele comerciale și dreptul la un profit rezonabil, fără a stabili criterii clare, cuantificabile și obiective pentru evaluarea acestora. În mod similar, urmează a fi evidențiat riscul major de denaturare a concurenței pe piața serviciilor poștale. Instituirea Fondului serviciului universal, care presupune contribuții obligatorii anuale din partea furnizorilor de servicii poștale, indiferent de existența sau determinarea efectivă a unei sarcini injuste, reprezintă o abordare problematică, întrucât: • creează un avantaj competitiv artificial în favoarea furnizorului desemnat al serviciului universal. În aceste condiții, prestatorul serviciilor poștale universale nu mai are interesul și motivația necesare pentru desfășurarea unor activități economice orientate spre profitabilitate și eficiență. Existența unui mecanism de compensare, conceput să acopere automat „sarcina injustă”, poate constitui o premisă legală pentru evitarea sau amânarea adoptării măsurilor necesare care ar permite eliminarea situației ce generează această sarcină; • contravine principiilor neutralității concurențiale și ale minimeii afectări a concurenței, chiar dacă acestea sunt menționate în mod declarativ în alineatul (7). În contextul piețe poștale a Republicii Moldova, orice povară financiară suplimentară impusă operatorilor privați riscă să genereze efecte negative semnificative, inclusiv: • reducerea investițiilor; • diminuarea calității serviciilor și reducerea diversității acestora în detrimentul utilizatorilor finali. Transferarea riscurilor comerciale către ceilalți furnizori și către stat. Riscul dublei impuneri Suplimentar, proiectul de lege prevede acoperirea eventualei insuficiențe a Fondului serviciului universal din bugetul de stat, instituind un mecanism ce transferă în mod nejustificat riscurile comerciale ale furnizorului desemnat	
--	--	--	--

		al serviciului universal atât asupra celorlalți furnizori de servicii poștale, cât și asupra contribuabililor. În primul rând, această prevedere conduce la socializarea pierderilor rezultate din activitatea furnizorului desemnat. Într-un sector liberalizat, riscurile comerciale ar trebui asumate de operatorul economic care desfășoară activitatea, nu transferate către bugetul public. Intervenția statului pentru acoperirea deficitului fondului anulează, în fapt, principiul responsabilității economice și al concurenței bazate pe eficiență. În al doilea rând, mecanismul reduce semnificativ stimulentele pentru eficientizarea activității furnizorului de serviciu universal. Cunoașterea faptului că eventualele pierderi vor fi compensate, fie prin contribuțiile celorlalți operatori, fie direct din bugetul de stat, diminuează presiunea pentru optimizarea costurilor, modernizarea proceselor și adaptarea serviciilor la cerințele pieței. Aceasta creează un evident risc de ineficiență structurală și de menținere artificială a unor modele de afaceri necompetitive. În plus, se conturează în mod clar riscul dublei impunerii. Furnizorii privați de servicii poștale sunt obligați, pe de o parte, să contribuie la Fondul serviciului universal, iar pe de altă parte, în calitate de contribuabili, participă indirect la finanțarea deficitului acestui fond prin bugetul de stat. Astfel, aceiași actori economici pot fi supuși unei poveri financiare duble pentru acoperirea aceleiași presupuse „sarcini injuste”, ceea ce contravine principiilor echității fiscale și proporționalității intervenției statului. Prin urmare, mecanismul dorit a fi instituit, nu doar că distorsionează concurența și transferă în mod nejustificat riscurile comerciale, ci creează și un cadru incompatibil cu principiile responsabilității economice, disciplinei bugetare și tratamentului echitabil al operatorilor de pe piața poștală. Totodată, proiectul legii nu reglementează situația în care mijloacele fondului exced sumele necesare pentru acoperirea costului net.	
	2	Suplimentar dorim să atragem atenția asupra prevederilor ce reglementează activitatea de livrare de colete poștale.	Se precizează. Prevederea transpune art.4 alin.(3) din Regulamentul 2018/644, necesară pentru monitorizarea

		Astfel, propunerile la acest capitol, instituie obligația furnizorilor de servicii de livrare de colete poștale de a transmite autorității naționale de reglementare: • caracteristicile și descrierea detaliată a serviciilor oferite; • termenii și condițiile generale aplicabile; • procedurile de depunere și soluționare a reclamațiilor; • eventualele limitări ale răspunderii. Respectiv, proiectul legii impune furnizorilor prezentarea unei „descrieri detaliate” a serviciilor și a termenilor și condițiilor generale. Este de menționat că termenii și condițiile generale, procedurile interne și limitările de răspundere fac parte din regulile de prestare a serviciilor poștale ale operatorilor poștali. Astfel, putem observa suprapunerea cu obligații legale existente deja. Așa spre exemplu, furnizorii de servicii poștale, care sunt implicit și furnizori de colete poștale, sunt deja obligați, prin legislația poștală și privind protecția consumatorilor, să publice termenii și condițiile generale, procedurile de reclamații și limitările de răspundere. Fără o corelare expresă, există riscul: • dublării obligațiilor de raportare; • apariției unor cerințe nearmonizate între diferite autorități. Totodată, obligația de notificare a oricărei modificări în termen de 30 de zile, fără a distinge între modificări esențiale și minore (de exemplu, ajustări comerciale sau tehnice), poate deveni excesiv de rigidă și dificil de aplicat în practică, mai ales într-un sector dinamic precum livrarea de colete. Această obligație poate: • descuraja intrarea pe piață a unor furnizori noi; • afecta competitivitatea operatorilor mai mici, care nu dispun de resurse administrative comparabile cu cele ale furnizorilor mari; • contribui la creșterea costurilor operaționale, fără un beneficiu proporțional pentru utilizatori. Astfel, deși obiectivul de transparență și protecție a utilizatorilor este legitim, formularea actuală a propunerii ridică probleme de proporționalitate, claritate și eficiență. În lipsa unor limite clare, a unui scop bine definit al	economică a sectorului de colete. Obligația de raportare către autoritatea de reglementare are un scop distinct de cel al informării consumatorului, fiind un instrument de bază pentru asigurarea unei concurențe loiale. Totodată, proiectul de lege nu exclude, ci doar precizează, excepția existentă din art.5 alin.(6) privind furnizorii de servicii de livrare de colete poștale pentru care nu se aplică obligațiile de raportare la alin.(5).
--	--	--	---

		colectării datelor și a unor garanții privind utilizarea acestora, obligația riscă să devină o povară administrativă excesivă și un factor de distorsionare a concurenței, mai degrabă decât un instrument eficient de reglementare.	
	3	Instituirea limitei de 31,5 pentru colete poștale În același timp, Proiectul legii prevede introducerea unei limite de 31,5 kg pentru colet poștal. Ca urmare a introducerii acestei limitări, se anticipează: - retragerea unei părți a utilizatorilor pentru care expedierea coletelor poștale grele este esențială; - diminuarea volumului serviciilor poștale prestate în segmentul trimiterilor cu greutate mare; - redistribuirea unei părți a trimiterilor către canale logistice alternative sau către alți operatori de pe piață. Este foarte important de a menționa că limitarea greutății coletului poștal la 31,5 kg poate genera o serie de consecințe negative, cu impact atât asupra furnizorilor de servicii poștale, cât și asupra utilizatorilor și funcționării generale a pieței. Principalele efecte pot fi estimate astfel: • Restrângerea gamei de servicii oferite: Furnizorii ar fi limitați în posibilitatea de a transporta anumite categorii de bunuri, în special pentru clienții comerciali, ceea ce reduce flexibilitatea și atractivitatea serviciilor poștale. • Costuri operaționale suplimentare: Trimiterile care depășesc pragul impus ar necesita soluții logistice alternative (fragmentarea coletelor, utilizarea altor tipuri de servicii), ceea ce poate conduce la creșterea costurilor atât pentru operatori, cât și pentru clienți. • Distorsionarea concurenței: Limitarea ar putea favoriza anumite tipuri de operatori sau segmente de piață, în detrimentul altora, afectând concurența loială și creând dezechilibre între furnizorii de servicii poștale și cei de curierat sau transport. • Impact negativ asupra mediului de afaceri: Întreprinderile mici și mijlocii, precum și comercianții care utilizează frecvent livrări de bunuri	Nu se acceptă Prevederea este transpusă în concordanță cu art.2 pct.1 din Regulamentul 2018/644. Această limită nu restricționează activitatea comercială a furnizorilor, ci doar delimitează aria de aplicare a legii speciale. Totodată, utilizatorii care expediază bunuri de peste 31,5 kg vor beneficia în continuare de servicii de transport și protecție legală, însă sub regimul juridic adecvat logisticii de mărfuri, asigurând astfel siguranța muncii și eficiența rețelelor poștale standardizate.

		voluminoase, ar putea fi dezavantajați prin reducerea opțiunilor de livrare și creșterea costurilor logistice. • Nealinieră la evoluțiile pieței și la nevoile utilizatorilor: În contextul dezvoltării comerțului electronic și al diversificării cererii, o astfel de limitare rigidă poate reduce capacitatea sectorului poștal de a răspunde eficient cerințelor actuale ale pieței. Totodată, din perspectiva protecției consumatorului, limitarea greutății coletului poștal la 31,5 kg poate avea consecințe negative semnificative, în special prin faptul că trimiterile care depășesc acest prag ar ieși din aria de aplicare a legislației poștale și, implicit, din cadrul de garanții și mecanisme de protecție prevăzute de aceasta. În primul rând, consumatorii ar putea fi privați de drepturile specifice asociate serviciilor poștale, inclusiv de regulile clare privind răspunderea furnizorului, soluționarea reclamațiilor și mecanismele de despăgubire. Această situație ar genera un nivel mai scăzut de predictibilitate și siguranță juridică pentru destinatarii coletelor cu greutate mai mare. În al doilea rând, ieșirea coletelor din sfera serviciilor poștale ar avea un impact direct asupra mecanismelor de declarare vamală. În prezent, cadrul poștal asigură proceduri standardizate și relativ simplificate pentru întocmirea declarațiilor vamale, facilitând procesul de import pentru consumatori. Excluderea acestor trimiteri ar putea conduce la aplicarea unor proceduri vamale mai complexe, mai puțin transparente și mai dificil de gestionat de către persoane fizice. De asemenea, gestionarea drepturilor de import și a taxei pe valoarea adăugată (TVA), aplicabilă în Republica Moldova, ar deveni mai împovărătoare pentru consumatori. În lipsa mecanismelor poștale consacrate, aceștia ar putea fi obligați să interacționeze direct cu autoritățile vamale sau cu intermediari, ceea ce poate implica costuri suplimentare, întârzieri în livrare și un risc sporit de erori sau neclarități privind obligațiile fiscale. În ansamblu, o astfel de limitare riscă să afecteze negativ nivelul de protecție a consumatorilor, prin reducerea accesului la proceduri clare, accesibile și	
--	--	---	--

		previzibile de livrare, vămuire și achitare a taxelor aferente importului, contrar obiectivului de asigurare a unui cadru echilibrat și orientat către interesele utilizatorilor finali.	
Alianța Organizațiilor pentru Persoane cu Dizabilități din Republica Moldova (nr.04 din 06.02.2026)	1	În contextul alinierii cadrului normativ național la acquis-ul Uniunii Europene, analizând conținutul proiectului de lege, constatăm că, deși acesta reglementează în mod detaliat accesul utilizatorilor la serviciile poștale, punctele de acces, informațiile pentru consumatori, procedurile de reclamații și serviciul poștal universal, lipsește dimensiunea accesibilității pentru persoanele cu dizabilități. Această omisiune creează un risc real ca serviciile poștale să fie universale doar la nivel declarativ, dar inaccesibile în practică pentru un număr semnificativ de cetățeni, în special pentru persoanele cu mobilitate redusă și alte tipuri de dizabilități. Republica Moldova are obligații juridice clare în domeniul accesibilității, care trebuie reflectate în legislația sectorială, în special în temeiul: • Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități: Art. 9 – Accesibilitate Art. 21 – Libertatea de exprimare și accesul la informație Art. 5 – Egalitatea și nediscriminarea • Principiului serviciului universal prevăzut de Directiva 97/67/CE, care presupune accesul tuturor utilizatorilor, fără excepție; • Legii nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, Capitolul III – Accesibilitatea (art. 17–26). În lipsa unor prevederi exprese privind accesibilitatea, legea riscă să genereze situații de discriminare indirectă, interzisă atât de dreptul internațional, cât și de legislația națională. Este cunoscut faptul că persoanele cu mobilitate redusă, se confruntă în prezent cu bariere în accesarea serviciilor poștale: - oficii poștale inaccesibile; - lipsa informațiilor în formate accesibile (Braille, limbaj simplificat, formate digitale accesibile); - imposibilitatea depunerii reclamațiilor în mod accesibil; - dificultăți în recepționarea coletelor și trimiterilor poștale;	Se acceptă parțial. Proiectul de lege a fost completat cu un nou punct cu următorul cuprins: Articolul 14 alineatul (1) se completează cu litera a¹⁾ cu următorul cuprins: „a¹⁾ furnizarea serviciilor în conformitate cu legislația privind cerințele de accesibilitate pentru produse și servicii”. Astfel, menționăm că aceste prevederi fac referință la cerințele de accesibilitate pentru produse și servicii specificate în Directiva (UE) 2019/882, care sunt transpuse în proiectul de lege cu privire la cerințele de accesibilitate aplicabile unor produse și servicii (număr unic 45/MMPS/2026) elaborat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale. Totodată, aceste aspecte fac obiectul de reglementare al Legii nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități. Principiul nediscriminării și accesibilității este unul transversal, aplicabil implicit tuturor operatorilor

		Considerăm că proiectul de lege reprezintă o oportunitate importantă de a integra principiile accesibilității și nediscriminării în reglementarea serviciilor poștale. În acest sens, formulăm următoarele propuneri de completare a legii: 1. Introducerea în lege a principiului accesibilității și nediscriminării persoanelor cu dizabilități. 2. Definirea noțiunii de „accesibilitate” în cadrul articolului privind noțiunile de bază. 3. Obligația furnizorilor de servicii poștale de a asigura: - accesibilitatea fizică a punctelor de acces; - informații în formate accesibile; - proceduri de reclamații accesibile; - adaptări rezonabile la solicitarea utilizatorului. 4. Asigurarea, la solicitare, a livrării accesibile a trimerilor poștale pentru persoanele care nu se pot deplasa la oficiile poștale. 5. Atribuirea unui rol clar autorității de reglementare în monitorizarea respectării accesibilității. 6. Colectarea datelor relevante pentru a putea evalua gradul de acces al persoanelor cu dizabilități la servicii. Integrarea acestor elemente în lege va asigura: - conformitatea cu obligațiile internaționale ale Republicii Moldova; - prevenirea discriminării indirecte; - creșterea calității serviciilor pentru toți utilizatorii; - demonstrarea angajamentului real al statului față de incluziune.	economici prin legislația generală. Redundarea acestor norme în legi sectoriale nu aduce plusvaloare juridică, ci încarcă inutil actul normativ, riscând să creeze confuzii privind autoritățile responsabile de monitorizare.
Expertizare			
Centrul de Armonizare a Legislației (nr.31/02-126-1387 din 10.02.2026)	1	Directiva 97/67/CE stabilește cadrul comun pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale comunitare și pentru îmbunătățirea calității acestora. Scopul directivei este de a asigura furnizarea unui serviciu poștal universal de calitate, accesibil tuturor utilizatorilor, pe întreg teritoriul Uniunii Europene, la prețuri accesibile, menținând în același timp condiții de concurență loială între operatorii poștali. a) Analiza comparativă a transpunerii Directivei 97/67/CE Evaluând gradul de transpunere a Directivei 97/67/CE în proiectul național, menționăm cu	Se ia act

		titlu general că, aceasta asigură transpunerea parțială actului UE, conform celor descrise mai jos. Totodată, prevederile proiectului național coroborate cu cele existente în legislația națională, asigură transpunerea completă a Directivei UE în dreptul intern al RM. Art. I, pct. 1 din proiectul de modificare prevede norme generale care stabilesc domeniul de aplicare și importanțele prevederi cu referire la comunicațiile poștale, după cum reflectă art. 1 din actul UE. Art. I, pct. 2 din proiectul de modificare introduce noțiunile de “colectare” și “distribuție în domeniul comunicațiilor poștale în deplină concordanță cu art. 2, pct. 4 și 5 din Directiva UE. Art. I, pct. 3 și pct. 4 din proiectul de modificare stabilește principalele funcții ale organului central de specialitate în conformitate cu 2 pct. 18, art. 3 (3) paragraf 2, art. 4 (1), (2) paragraf 2, art. 17 (2) paragraf 2 și art. 18 (2) și (3), art. 21 din Directiva 97/67/CE. Art. I, pct. 7 și pct. 8 din proiectul de modificare prevede norme cu privire la delegarea sarcinii furnizorului de serviciu poștal universal de a adopta măsuri pentru a asigura că densitatea punctelor de contact și a celor de acces iau în considerare nevoile utilizatorilor, precum și se stabilește greutatea maximă de 20 kg care poate fi livrată pe teritoriul țării, după cum instituie art. 3 (1) și (5), art. 4 (1) din Directivă. Art. I, pct. 9 și pct. 10 din proiectul de modificare introduce norme cu privire la calcularea costului net al serviciului poștal universal și finanțarea serviciului poștal universal după cum prevede art. 7, art. 9 (2) paragraf 2 linia 3, Partea B și C din Anexa I a actului UE. Art. I, pct. 11 - 13 din proiectul de modificare instituie sistemul de evidență contabilă și stabilește măsurile și condițiile aplicabile pentru a obține regimul de autorizare în conformitate cu art. 5 (2), art. 14 (3) – (10), și art. 9 (2) din Directiva UE. b) Prevederi UE neaplicabile cu Directiva 97/67/CE Proiectul național nu a transpus unele prevederi din Directivă, după cum urmează: art. 10 și 11, art. 16 paragraf 2 linia 2 - atribuții ale Parlamentului European și Consiliului de a adopta măsuri necesare, art. 20 paragraf 2 și 6,	
--	--	---	--

		art. 21 - sarcini ale Comitetului, art. 23, 23a - sarcini ale Comisiei, art. 28 - prevederi finale și art. 14 (9), care a devenit caduc între timp, care nu se supun transpunerii.	
	2	2. Regulamentul (UE) 2018/644 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete stabilește norme menite să îmbunătățească transparența tarifelor și supravegherea pieței serviciilor de livrare a coletelor în Uniunea Europeană. Scopul Regulamentului este de a face livrările transfrontaliere de colete mai accesibile, mai transparente și mai eficiente, în special pentru consumatori și întreprinderile mici și mijlocii, contribuind astfel la buna funcționare a pieței interne și la dezvoltarea comerțului electronic. Regulamentul nu impune plafoane de preț, dar urmărește să stimuleze concurența și reducerea costurilor nejustificate, protejând interesele utilizatorilor finali. a) Analiza comparativă a transpunerii Regulamentului (UE) 2018/644 Evaluând gradul de transpunere a Regulamentului (UE) 2018/644 în proiectul național, menționăm cu titlu general că, aceasta asigură transpunerea parțială actului UE, conform celor descrise mai jos. Totodată, prevederile proiectului național coroborate cu cele existente în legislația națională, asigură transpunerea completă a Regulamentului UE în dreptul intern al RM. Art. I, pct. 1 din proiectul de modificare prevede norme generale care stabilesc domeniul de de aplicare și importante prevederi cu referire la comunicațiile poștale, după cum reflectă art. 1 din actul UE. Art. I, pct. 2 din proiectul de modificare introduce noțiunea de “colet poștal” aplicabilă în domeniul comunicațiilor postale în deplină concordanță cu art. 2, pct. 1 din Regulamentul UE. Art. I, pct. 5 și pct. 6 din proiectul de modificare stabilește sarcini ale furnizorilor de servicii de livrare de colete poștale în conformitate cu art. 14 (1) și (2) și art. 5 (3) și (6) și art. 6 (7) din Regulament. Art. I, pct. 14 din proiectul de modificare prevede norme cu privire condițiile și datele necesare care trebuie să fie întrunite pentru a obține autorizație, după cum instituie art. 14 (1) din Regulamentul (UE) 2018/644. b) Observații de compatibilitate cu Regulamentul (UE) 2018/644	Se ia act

	3	Cu referire la Art. I, pct. 5 din proiectul național, prin care se propune modificarea art. 5, alin. (5) din Legea 36/2016 în ceea ce privește obligația furnizorilor de servicii de livrare de colete poștale de a prezenta autorității de reglementare până la data de 31 ianuarie a fiecărui an calendaristic a unor informații privind activitatea, constatăm că, termenul de raportare stabilit de proiectul național este diferit de cel stabilit de art. 4 (3) din actul UE, care prevede transmiterea informațiilor de către furnizori până la data de 30 iunie a fiecărui an calendaristic. Se impune corelarea acestor termene de raportare. c) Prevederi UE neaplicabile cu Regulamentul (UE) 2018/644 Proiectul național nu a transpus unele prevederi din actul UE, după cum urmează: art. 4 (4), art. 6 (4), (8), art. 8 (2) și art. 11 - sarcini ale Comisiei, art. 12 - sarcini ale Comitetului și, respectiv, art. 13 - prevederi finale, care nu se supun transpunerii.	Se acceptă. A fost modificat termenului de prezentare a informațiilor respective din “31 ianuarie” în „30 iunie”.
	4	III. Respectarea mecanismului de armonizare a) Obiecții privind clauza de armonizare Clauza de armonizare a proiectului se va expune în următoarea redacție: ” Prezenta Lege: - transpune parțial (transpune: art. 1; art. 2 (4), (5), (18); art. 3 (1), (2), (3) paragraf 2 și (5); art. 4 (1) și (3); art. 5 (2); art. 9 (2) paragraf 1 linia 3 și paragraf 2 linia 2 – 4; art. 14 (3) – (10); art. 17 paragraf 2; art. 18 (2); art. 20 paragraf 4; art. 22a (3); Partea B și Partea C a Anexei I) Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, CELEX: 31997L0067, publicată în Jurnalul Oficial L 15, p. 14 – 25 din 21 ianuarie 1998, așa cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008;	Se acceptă.

		- transpune parțial (transpune: art. 1; art. 2 pct. 1; art. 4 (1) – (3), (6) și (7); art. 5; art. 6 (7); art. 8 (2); art. 9 și art. 10) Regulamentul (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete, CELEX: 32018R0644, publicat în Jurnalul Oficial 112 din 2 mai 2018”.	
	5	Clauza de armonizare existentă a Legii nr. 36/2016 va fi expusă în următoarea redacție: ”Prezenta Lege: - transpune Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, CELEX: 31997L0067, publicată în Jurnalul Oficial L 15, p. 14 – 25 din 21 ianuarie 1998, așa cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008; - transpune Regulamentul (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete, CELEX: 32018R0644, publicat în Jurnalul Oficial 112 din 2 mai 2018”.	Se acceptă.
	6	b) Observații la tabel de concordanță privind Regulamentul (UE) 2018/644 Pentru articolul 3, care consacră dreptul statului de a menține sau de a introduce măsuri suplimentare, necesare și proporționale, mai favorabile decât cele prevăzute de Regulament, la rubrica 8 din tabelul de concordanță se va substitui gradul de compatibilitate „prevederi UE neaplicabile” cu „prevederi opționale”, iar în compartimentul „Observații” se va menționa faptul că această opțiune nu este preluată în legislația Republicii Moldova, preluându-se nivelul stabilit de actul UE.	Se acceptă.
	7	Concluzii Ca urmare a expertizei de compatibilitate realizate, se vor revizui proiectul național și instrumentele de armonizare (clauza de armonizare și tabelul de concordanță) prin prisma observațiilor expuse mai sus.	Se acceptă.

Cancelaria de Stat (38-78-1188 din 04.02.2026) Avizul Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător		Se susține proiectul de lege și nota de fundamentare cu obiecții și recomandări. Evaluarea proiectului de act normativ Concluzia: Proiectul conține prevederi vădit contradictorii cu principiile de reglementare a activității de întreprinzător.	Se ia act
	1	Comentarii, recomandări: În completările de la art.5 alin.(6) formularea propusă precum că „autoritatea poate” include în numărul de 25 de persoane angajate și pe cele din cadrul întreprinderilor subcontractate, este expusă cu încălcarea principiului previzibilității aplicării normei și lasă o marjă prea mare de discreție pentru autoritate. Norma trebuie să clarifice în mod imperativ și cert care persoane se includ în rândul celor 25 de angajați. Totodată, considerăm că limita de 25 de persoane este nejustificat de mică, luând în calcul că Regulamentul 2018/644 operează cu numărul de 50 de persoane, fiind lăsat la discreția statului să micșoreze acest plafon de la 25 până la 49 de persoane. În același timp, în privința acesta nu există nici o argumentare clară în Notă.	Nu se acceptă. Pragul de 25 de angajați este prevăzut expres de Regulamentul (UE) 2018/644, fiind adaptat structurii pieței din Republica Moldova unde predomină operatorii mici. Includerea personalului subcontractat este o măsură de siguranță necesară pentru a preveni eludarea obligațiilor de transparență prin fragmentarea artificială a activității. Această abordare garantează că toți actorii relevanți din piața livrării de colete raportează date corecte, asigurând o concurență loială și o monitorizare eficientă a tarifelor
	2	Cu referire la regulile de calculare a costului net al serviciului poștal universal, propus la art.22/1, norma admite ca la calculare să se ia în considerație și „un profit rezonabil” cu toate că e vorba despre serviciu universal și este discutabil dacă trebuie să se admită de principiu „profit” la prestarea serviciului universal. Însăși formularea „profit rezonabil” este extrem de incertă, în cazul dat legea trebuie să prevadă un plafon clar. Totodată, la calcul și analiza costurilor, la baza cărora stau cheltuielile	Nu se acceptă. Prevederile privind modalitatea de calcul a costului net a Serviciului universal transpun fidel prevederile Anexa I partea B din Directiva 97/67/CE.

		efectiv realizate în anii precedenți, este strict necesar să fie luate în calcul și problemele de ineficiență a cheltuielilor și să nu fie incluse absolut toate cheltuielile în orice volum, dar anume cheltuielile rezonabile și strict necesare pentru prestarea unei categorii concrete de serviciu.	Detaliile metodologice de calcul al costului net și evaluarea beneficiilor intangibile nu constituie obiectul legii organice, ci vor fi reglementate prin acte normative secundare, asigurând astfel flexibilitatea necesară ARCOM pentru a interveni doar în prezența unei sarcini injuste demonstrate prin audit extern. Profitabilitatea conjuncturală a furnizorului de serviciu universal nu este un argument pentru absența cadrului legal de protecție a continuității serviciului universal în situații de dezechilibru economic. Admiterea profitului rezonabil nu este o opțiune, ci o cerință a Directivei 97/67/CE. Toate statele membre UE permit un profit rezonabil furnizorilor de serviciu universal. Excluderea profitului ar face Republica Moldova o excepție nejustificată și ar putea crea dificultăți în competitivitate. Totodată, controlul ineficiențelor și al cheltuielilor nejustificate este garantat de mecanismele de supraveghere și audit deja prevăzute în legislație. Nu este
--	--	---	---

			necesar să se elimine profitul pentru a asigura această protecție. Un profit rezonabil asigură că furnizorul de serviciu universal poate continua să furnizeze servicii de calitate și să se adapteze la schimbările tehnologice și de piață.
	3	La art.23 alin.(3) se prevede ca fondul serviciului universal se constituie doar din contribuțiile obligatorii ale furnizorilor de servicii poștale. În acest sens nu este clar din ce cauză se exclude în totalitate participarea Guvernului (bugetului național) dar și alte surse potențiale de venit. La art.23, impunerea plății obligatorii de până la 1% pentru furnizorii de servicii poștale nu este argumentată în Nota de fundamentare. Nu este clar din ce cauză este prevăzut anume acest plafon, de ce se calculează din tot volumul de venituri (brute), și mai mult, nu e clar din ce cauză Poșta Moldovei este exonerată de această contribuție (deși ar putea achita la fel din volumul de venituri de la serviciile care nu intră în categoria serviciului universal). Favorizarea agentului economic cu poziție dominantă evident va duce la distorsionarea și mai mare a pieței serviciilor poștale. De principiu, soluția propusă nu a fost analizată și argumentată suficient în Notă și, cu toate că în UE există mai multe modele, autorii nu au prezentat nici o opțiune alternativă.	Se acceptă parțial. Compensarea costului net al serviciului universal este o obligație a transpunerii art.7 al Directivei 97/67/CE. Urmare obiecțiilor expuse și a propunerilor Autorității de reglementare, prevederile privind crearea fondului de compensare a costului net se substituie cu mecanismul de compensare a costului net prin redistribuirea directă a acestuia între furnizorilor de servicii poștale. Alegerea modelului de autofinanțare a pieței (contribuția operatorilor) urmărește reducerea presiunii asupra bugetului public și responsabilizarea sectorului poștal, fiind un mecanism recunoscut și aplicat cu succes în numeroase state UE. Astfel, dacă furnizarea serviciului universal generează un cost net ce constituie o sarcină injustă, acesta

			se compensează prioritar din contribuțiile furnizorilor de servicii poștale cu o cifră de afaceri de cel puțin 10 mln. lei și, subsidiar, din bugetul de stat. Contribuția fiecărui furnizor este proporțională cu cota sa de piață, fiind plafonată la 1% din cifra de afaceri proprie. Stabilirea unui plafon de până la 1% din veniturile brute este o practică recunoscută în multe state membre ale Uniunii Europene, care permite o contribuție echitabilă din partea tuturor operatorilor, fără a-i suprasolicita financiar. Totodată, în vederea evitării unei distorsiuni a concurenței, se va modifica prevederile art.23 alin.(4) din proiectul de lege, ca Î. S. „Poșta Moldovei” să contribuie la fondul serviciului universal din veniturile obținute din furnizarea serviciilor poștale care nu se încadrează în categoria serviciului universal. Aceasta este în conformitate cu obligația prevăzută de art.31 din Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016, care stipulează că Poșta Moldovei trebuie să țină evidența contabilă separată pentru serviciile din sfera serviciului
--	--	--	--

			poștal universal și cele din afara acesteia. Astfel, această măsură ar asigura o competiție echitabilă și ar contribui la menținerea unui mediu de afaceri sănătos în sectorul serviciilor poștale. Menționăm că în Nota de fundamentare se face referință la bunele practici ale Uniunii Europene (în special, ale Slovaciei și Estoniei, care au creat Fondul Serviciului Universal, dar și a altor state, precum Franța, Italia, Polonia, Cehia, care aplică compensarea prin ajutor de stat pentru Servicii de Interes Economic General - SIEG).
	4	Formularea de la art.23 alin.(5) este expusă cu încălcarea principiului previzibilității aplicării normei și lasă o marjă prea mare de discreție pentru autoritate. Norma din lege trebuie să indice plafoanele sau criteriile clare pentru identificarea agenților economici care vor fi scutiți de plata cotizației obligatorii. Aceste criterii nu pot fi lăsate la discreția agenției, odată ce aceasta nu poate aproba norme cu caracter primar care ar urma efectiv să completeze norma legală de la art.23.	Se acceptă. Proiectul a fost completat cu următoarele prevederi (art.23 alin.(2)): „Obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal revine furnizorilor de servicii poștale care înregistrează o cifră de afaceri din prestarea serviciilor poștale egală sau mai mare de 10 mln. lei în anul pentru care se face compensarea costului net.
	5	În aceeași ordine de idei, prin formularea la art.31 alin.(11) se lasă la discreția agenției să pună sau nu în aplicare legea în raport cu prestatorul de serviciu universal. Dacă în Directivă (art.14) se prevede dreptul autorității	Nu se acceptă. Transpune fidel art.7 alin.(8) din Directiva 97/67/CE.

		de a nu aplica cerințele care se refera la raportare, dispersarea costurilor si separarea contabilității prestatorului serviciului universal în situația în care nu există un fond de susținere și prestatorul nu primește ajutor de stat, atunci în proiect, pe lângă acestea se mai prevede și condiția ca „pe piață să fie concurență pe deplin eficientă”. Această ultimă condiție nu doar că nu este prevăzută de Directivă, dar și este expusă extrem de generic (vag), ceea ce permite agenției să decidă din oficiu cât de „eficientă” este concurența și dacă este cazul să aplice sau nu cerințele corespunzătoare în raport cu prestatorul de serviciu universal.	Prevederile art.31 alin.(11) nu largesc discreția agenției de a nu aplica legea în mod arbitrar. Scutirile sunt condiționate și pot fi revocate dacă situația pieței se schimbă. Aceasta asigură că măsurile rămân proporționale și adaptate la realitatea economică.
	6	Prevederile din dispozițiile finale din art. II sunt contrare cu art.56 alin.(2) din Legea nr.100/2017, odată ce o serie de norme care vin cu cerințe suplimentare pentru agenți economici nu pot intra în vigoare mai devreme de 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial, în special ne referim la prevederile din art.5 alin.(2/1), (5), (7), art.21, art.31, art.35 alin.(1).	Se acceptă Articolul II a fost modificat
	7	Evaluarea notei de fundamentare (analizei impactului de reglementare) Concluzia: Nota de fundamentare, chiar dacă argumentează necesitatea intervenției din perspectiva procesului de armonizare, aceasta nu conține suficiente informații pentru a stabili oportunitatea soluțiilor principale, dar și expune insuficient impactul soluțiilor propuse, astfel nota nu corespunde cu Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative. Comentarii, recomandări: Necesitatea constituirii unui fond de susținere a serviciului poștal universal se bazează în mare parte pe argumentul că în rețeaua întreprinderii Poșta Moldovei crește numărul de oficii nerentabile. Însă rentabilitatea unui oficiu poștal este determinată de mai mulți factori, printre care inclusiv și analiza eficienței cheltuielilor (implicit efortul de raționalizare a acestora), investiții în competitivitatea produselor ș.a.m.d. Este necesar să fie reflectat și argumentat deficitul real care apare din cauza serviciilor universale, precum și faptul că acest deficit nu poate fi acoperit de Poșta Moldovei. În paralel de clarificat care este cifra globală de afaceri pe piața serviciilor poștale și care sunt cifrele de afaceri ale celorlalți prestatori. Această estimare este prezentată abia la analiza impactului, însă în lipsa comparației cu deficitul prestatorului universal nu este clar dacă soluția propusă (taxa de 1%) poate	Se acceptă parțial. Urmare completării proiectului cu prevederea care exceptează furnizorii de servicii poștale cu venituri mai mici de 10 mln, lei de a participa la compensarea costului net, Nota de fundamentare a fost ajustată corespunzător. Deoarece, prevederile privind crearea fondului de compensare a costului net au fost substituite cu mecanismul de compensare a costului net prin redistribuirea directă a acestuia între furnizorilor de servicii poștale, aspectele respective , la fel au reflectate în Nota de fundamentare. Nota de fundamentare respectă cerințele Legii nr. 100/2017

		de principiu să contribuie la sustenabilitatea serviciului universal. Adică pare a fi cel puțin discutabilă soluția de a impune întreprinderile care dețin cumulativ circa 12% din toată piața să preia toată povara de întreținere a întreprinderii net dominante (Poșta Moldovei) care deține 87.7% din piață. Luând în calcul ponderea atât de mică a celorlalte întreprinderi, se poate dovedi că fondurile colectate să nu fie suficiente. Autorii prezintă în Notă exemplul Slovaciei, care este printre puținele state din UE care a implementat modelul unui fond alimentat din cotizații de la prestatorii de servicii poștale, indicând că acolo este plafonul de 3% din cifra de afaceri, însă autorii omit să menționeze că obligația de plată se raportează și la cota de piață pe care o deține întreprinderea cotizată. Sau în Polonia, chiar dacă contribuția este de până la 2% din cifra de afaceri, totuși întreprinderile cu cifra de până la 1 milion de zloți anual sunt exonerate de această plată. În același timp, în Estonia fondul în cauză se suplinește în baza unei taxe fixe (0,8 euro pentru o unitate de corespondență și 1,15 euro pentru colet), indiferent cine este prestatorul serviciului poștal. Astfel în modelul estonian se face diferență doar în categoria de servicii (care intră sau nu în serviciul universal), fiind obligat să aplice această taxă inclusiv și prestatorul de serviciu universal, fapt care nu favorizează un agent economic și nu contribuie la distorsionarea concurenței. Ori autorii nu doar că nu prezintă nici o estimare a necesităților reale, dar nici nu clarifică din ce cauză aceste cheltuieli nu pot fi acoperite din bugetul național, așa cum se întâmplă în marea majoritatea a statelor membre UE. Astfel, în special în această categorie de proiecte, unde Directiva lasă un spațiu foarte larg pentru soluții interne, este imperativ de a prezenta mai multe opțiuni și de a estima impactul fiecărei opțiuni identificate. Ori ceea ce s-a formulat în Notă la compartimentul 3.2 nu reprezintă opțiuni alternative, sunt doar prezentate diferite forme juridice de intervenție, nu însă diferite soluții. La analiza impactului este imperativ de a clarifica care este toată structura formării prețului final la corespondență și colete (cu exemple de serviciu național și internațional). Luând în calcul că prestatorii deja achită o serie de impozite și taxe, inclusiv taxa de reglementare către ANRCETI,	argumentând necesitatea mecanismului de compensare pentru serviciul poștal universal, având în vedere numărul crescut de oficii nerentabile. Rentabilitatea oficiilor poștale depinde de raționalizarea cheltuielilor și de investiții în competitivitate, aspecte deja incluse în nota de fundamentare. Contribuția de până la 1% este proporțională cu veniturile și contribuie la un serviciu poștal universal accesibil, fără a afecta grav competitivitatea. Totodată și Î. S. „Poșta Moldovei” va contribui la fondul serviciului universal din veniturile obținute din furnizarea serviciilor poștale care nu se încadrează în categoria serviciului universal. Consultările cu agenții economice vor continua, asigurând o evaluare constantă a impactului și a eficienței măsurilor propuse. Proiectul sprijină dezvoltarea comerțului electronic și accesul la servicii poștale, promovând un serviciu universal de calitate.
--	--	--	--

		consumatorii achită TVA ș.a.m.d. Într-un final, este necesar de a clarifica cum această taxă de până la 1% din volumul de venituri se va reflecta în prețul final și cât de mult va afecta competitivitatea și accesibilitatea serviciilor prestatorilor care vor achita taxa în cauză, comparativ cu serviciile similare ale Poștei Moldovei, care evident că va fi favorizată de către stat, în partea ce se referă la serviciile poștale care sunt în concurență liberă. În analiza prezentată lipsește analiza cost-beneficiu, care trebuie să clarifice existența beneficiului net pentru soluția prezentată. Cu alte cuvinte, costul total care trebuie să-l achite consumatorul final (prețul majorat datorită taxei impuse) trebuie comparat cu beneficiul total de la serviciul universal (bazat cel puțin pe economiile totale care apar pentru consumatori datorită serviciului universal). Din altă perspectivă, scopul proiectului propus este în discordanță cu obiectivele trasate de Guvern din ultimii ani în privința dezvoltării comerțului electronic și interacțiunea la distanță. Odată ce acestea în multe cazuri implică nu doar servicii de comunicații electronice dar și servicii poștale accesibile. Însă impunerea unei poveri suplimentare asupra agenților economici (de plată și de raportare) va duce inevitabil la scăderea competitivității, inclusiv în raport cu Poșta Moldovei și la scăderea motivării investițiilor în acest segment. Riscuri care la fel necesită să fie luate în calcul în cadrul analizei impactului. Nu în ultimul rând, nota nu reflectă nici o consultare cu agenții economici vizați de soluția propusă, cu toate că metodologia impune desfășurarea consultărilor prealabile nu doar pentru a identifica cea mai bună soluție dar și pentru a colecta toate datele necesare pentru o analiza a impactului.	
--	--	--	--

Avizare repetată			
Ministerul Finanțelor (inclusiv Serviciul Vamal) (nr. 15/3- 06/109 din 16.04.2026)	1	Pe tot parcursul textului proiectului, cuvintele „colet poștal” la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvântul „colet”, cuvintele „furnizor de servicii de livrare de colete poștale” la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „furnizor de servicii de livrare de colete”, cuvintele „furnizor de servicii poștale universale” la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „furnizor de servicii universale” și cuvintele „servicii de livrare de colete poștale” la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „servicii de livrare de colete”, la forma gramaticală corespunzătoare. Modificarea are drep scop racordarea la prevederile Regulamentului (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 112/19 din 2 mai 2018.	Nu se acceptă Directiva 97/67/CE reprezintă actul de bază care reglementează sectorul serviciilor poștale. Regulamentul (UE) 2018/644 vine ca o normă de completare, axată strict pe transparența tarifelor și supravegherea pieței de coletărie. Eliminarea atributului „poștal” ar putea induce ideea eronată că aceste servicii ies de sub incidența cadrului general al Directivei 97/67/CE.
	2	La pct.14 din proiect, ce vizează modificarea art.23, prevederile ce țin de compensarea costului net al obligației de serviciu universal din alocări din bugetul de stat, se exclud, întrucât generează angajamente bugetare suplimentare fără a fi prevăzute surse de finanțare și fără o fundamentare corespunzătoare. Or, identificarea mijloacelor financiare adiționale din bugetul de stat este dificilă, deoarece acceptarea unor angajamente neacoperite financiar, încalcă principiul sustenabilității bugetare.	Nu se acceptă. Transpunerea art.7 al Directivei 97/67/CE privind compensarea costului net al serviciului universal este o obligație și care face parte din proiectul pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016. Termenul acțiunii în PNA este iunie 2026 și respectarea acestuia este necesară pentru închiderea Capitolului 3 – Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii. Serviciul universal este o obligație impusă de stat unui furnizor poștal, care asigură accesul la un set de servicii poștale, la un tarif accesibil, pentru populația din orice localitate din țară. Astfel,

			urmează să fie furnizate servicii poștale în anumite zone chiar dacă acestea sunt nerentabile, deoarece altfel populația va fi lipsită de acces la aceste servicii importante din punct de vedere social. Acest subiect a fost discutată în cadrul ședinței interinstituționale din data de 24.04.2024, în vederea excluderii divergențelor existente și adoptarea unei poziții comune pe marginea proiectului de lege pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale nr.36/2016 (număr unic 50/MDED/2026). (Scrisoare MDED nr.14-1365 din 23.04.2026)
3	Art.17 alin.(3) din Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016 (în continuare - Legea nr.36/2016) va avea următorul cuprins: „Furnizorul de servicii poștale, furnizorul de servicii de livrare de colete și furnizorul de servicii universale autorizați în condițiile prezentei legi sunt obligați să supună trimiterile poștale internaționale controlului vamal conform legislației vamale. Controlul vamal al trimiterilor poștale internaționale se efectuează de către funcționarul vamal în locurile aprobate de Serviciul Vamal din locurile de schimb internațional al poștei – spații amenajate în acest scop conform cerințelor aprobate de Guvern. Loturile de marfă care nu corespund noțiunii de colet stabilite la art.2 din prezenta lege, precum și loturile de marfă transportate de furnizorul care nu dispune de Autorizație de prezentare a mărfurilor în vamă într-un loc aprobat, se supun controlului vamal conform regulilor generale în posturile vamale desemnate de Serviciul Vamal.”. Menționăm, că argumentele invocate de autor în sinteza proiectului de lege, denotă imixtiune în procesul de control vamal care este prerogativa	Se acceptă parțial alin.(3) din art.17 va avea următorul cuprins: „(3) Furnizorii de servicii poștale sînt autorizați să supună trimiterile poștale internaționale controlului vamal conform legislației vamale. Controlul vamal al trimiterilor poștale internaționale se efectuează de către funcționarul vamal în locurile aprobate de Serviciul Vamal din locurile de schimb internațional al poștei – spații amenajate în acest scop conform cerințelor aprobate de Guvern. În cazul în care furnizorul	

	exclusivă a Serviciului Vamal, or redacția actuală a art.17 alin.(3) din Legea nr.36/2016 contravine reglementărilor vamale, fapt despre care Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, a fost informat prin scrisoarea Serviciului Vamal nr.28/05-3074 din 06.03.2024 (se anexează), cu necesitatea operării modificărilor la Legea nr.36/2016 și Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1457/2016, urmare intrării în vigoare a Codului vamal nr.95/2021 și Regulamentului de punere în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023. Totodată, argumentarea autorului privind inutilitatea reglementării art.17 alin.(3) din Legea nr.36/2016 reprezintă o schimbare conceptuală pentru procesul de vămuire a trimiterilor poștale internaționale, fapt care va genera blocarea totală a acestui proces atât la nivelul furnizorilor de servicii poștale cât și la nivelul autorității vamale.	de servicii poștale nu asigură spațiu amenajat corespunzător, controlul în cauză se efectuează în locurile aprobate de Serviciul Vamal.” Această redacție a fost consultată suplimentar și agreată de Serviciul Vamal.
4	Art. 27 din Legea nr.36/2016 se completează cu alin. (3) cu următorul cuprins: „(3) Servicii de completare și depunere a declarațiilor vamale cu set redus de date H6 pentru trimiterile poștale internaționale destinate persoanelor fizice.”. Modificarea respectivă se argumentează prin faptul că, trimiterile poștale internaționale la import se clasifică, în funcție de valoarea intrinsecă, în mai multe categorii. Astfel, pentru trimiterile cu valoarea intrinsecă cuprinsă între 150,01 euro și 1000 euro, declararea vamală se efectuează prin intermediul declarației vamale cu set redus de date H6, depusă de către destinatar sau de către reprezentantul acestuia. Prin urmare, reglementarea expresă, în cadrul serviciilor suplimentare, serviciilor de completare și depunere a declarațiilor vamale cu set redus de date H6 are ca scop eficientizarea procedurilor vamale, precum și asigurarea unei prestări fluide și continue a serviciilor poștale pentru destinatarii persoane fizice. Suplimentar, reieșind din cele expuse, considerăm oportun organizarea unei ședințe în vederea clarificării aspectelor menționate.	Nu se acceptă. Norma propusă instituie un paralelism juridic, fiind deja reglementată prin legislația vamală specială. Includerea unor proceduri vamale specifice în legea sectorială (poștală) generează riscul de neconcordanță normativă în cazul modificării cadrului vamal, afectând previzibilitatea legii fără a aduce un plus de valoare juridică. Procedura de depunere a declarației H6 trebuie să rămână circumscrisă exclusiv actelor ce guvernează domeniul vamal. Această propunere a fost consultată suplimentar cu Serviciul Vamal de a fi inclusă în proiect.

Agencia Națională pentru Reglementare în Comunicații (02-DRA/795 din 14.04.2026)	1	La Art. I al proiectului de lege: La punctul 6 din proiect, prin excluderea de la articolul 4 alineatul (1) din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 a textului „Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, creată în temeiul Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007”, textul legii rămâne fără definirea exactă a subiectului de drept care exercită rolul de autoritate de reglementare în sectorul poștal. Această abordare creează un vid legislativ, lăsând termenul generic de „autoritate de reglementare” lipsit de acoperire instituțională expresă. Ținând cont de cele menționate, propunem substituirea textului respectiv cu următorul “Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații, creată în temeiul Legii comunicațiilor electronice nr.72/2025”.	Se acceptă.
	2	La punctul 7 din proiect, ARCOM nu susține modificarea art. 5 alin. (5) în redacția propusă de proiectul de lege, deoarece aceasta comasează eronat două obligații de raportare distincte și elimină termenul imperativ de prezentare a tarifelor până la data de 31 ianuarie a fiecărui an calendaristic. Prin înlocuirea integrală a alineatului, se pierde obligația furnizorilor de a prezenta lista publică a tarifelor până la 31 ianuarie. Plasarea acestei informații la litera e) a noului alineat, cu un termen decalat pentru 30 iunie și sub condiția opțională „în cazul în care este disponibilă”, compromite capacitatea autorității de reglementare de a monitoriza prompt transparența tarifară aplicabilă de la 1 ianuarie. Separarea termenelor de raportare este o necesitate metodologică și asigură alinierea la cadrul european de monitorizare a serviciilor de livrare de colete transfrontaliere (unde colectarea datelor tarifare se realizează la sfârșitul lunii ianuarie, iar datele statistice și financiare agregate pentru anul precedent se raportează la 30 iunie). Astfel, propunem păstrarea în vigoare a actualului alineat (5) pentru a menține termenul de 31 ianuarie privind tarifele, și includerea noilor cerințe de raportare statistică într-un alineat nou, distinct.	Se acceptă. Art. 5 se completează cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins: „(5¹) Furnizorii de servicii de livrare de colete poștale prezintă autorității de reglementare până la data de 30 iunie a fiecărui an calendaristic următoarele informații cu privire la livrarea trimiterilor poștale individuale care se încadrează în categoriile indicate în anexă, cu excepția cazului în care le-a solicitat și le-a primit deja: a) cifra de afaceri anuală generată de serviciile de livrare de colete în anul calendaristic precedent, defalcată pe servicii de livrare de colete naționale și internaționale de intrare și de ieșire;

			b) numărul de persoane care au lucrat pentru aceștia în anul calendaristic precedent și care au fost implicate în furnizarea de servicii de livrare de colete, inclusiv defalcări care indică numărul de persoane în funcție de forma de angajare, în special cele care lucrează cu normă întreagă și cu fracțiune de normă, cele care sunt angajați temporari și cele care desfășoară o activitate independentă; c) numărul coletelor manipulate pe parcursul anului calendaristic precedent, defalcate pe colete naționale și internaționale care au sosit și care au plecat; d) numele subcontractanților acestora, împreună cu orice informație deținută de furnizorii de servicii de livrare de colete cu privire la caracteristicile serviciilor de livrare de colete furnizate de subcontractanții respectivi; e) în cazul în care este disponibilă, orice listă de prețuri accesibilă publicului, aplicabilă la data de 1 ianuarie a fiecărui an calendaristic pentru serviciile de livrare de colete.”
--	--	--	---

3	La punctul 8 din proiect, considerăm inutilă completarea art. 9 din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 cu alin. (21), deoarece art. 11 din lege prevede o lista mai largă de obiecte interzise, care le include și pe cele de la alineatul propus spre completare.	Nu se acceptă. art. 11 prevede trimiteri poștale neadmise doar în rețeaua furnizorului de serviciu poștal universal, iar completarea art.9 prevede interdicții din trimiterile poștale a tuturor furnizorilor poștali
4	La punctul 13 [actualul 14] din proiect, considerăm imperativ completarea Articolul 22¹ cu privire la calcularea costului net al serviciului poștal universal cu un articol nou în următoarea redacție: “Calculul costului net al obligației de serviciu universal este supus auditului obligatoriu, de către un auditor independent. Concluziile auditului constituie baza pentru determinarea sumei finale a costului net ce urmează a fi compensată furnizorului de serviciu poștal universal. Raportul auditului va fi prezentat autorității de reglementare în termenul prevăzut la alin. (9)”. Necesitatea supunerii calculului costului net auditului obligatoriu de către furnizorul de serviciu poștal universal survine din cel puțin următoarele considerente: a) Limitările competențelor Autorității de Reglementare vs. Expertiza Auditorului. Deși autoritatea de reglementare are atribuția de supraveghere a pieței, aceasta nu este un organism de certificare contabilă. Există o distincție clară între controlul administrativ și auditul financiar: - Certificarea vs. Supravegherea: Autoritatea de reglementare verifică conformitatea cu legislația sectorială, dar nu deține auditori certificați care să poată emite o opinie legală asupra corectitudinii înregistrărilor contabile. Un auditor independent verifică dacă datele de intrare (costurile directe, indirecte și cele comune) reflectă realitatea tranzacțională conform standardelor de raportare financiară; - Granularitatea verificării: Auditorul extern examinează eșantioane de facturi, state de plată și alocări de costuri pe centre de profit, în timp ce autoritatea de reglementare lucrează cu date agregate furnizate de operator. Auditorul poate confirma dacă o anumită cheltuială de întreținere a unui	Se acceptă. A fost completat cu aliniatul (10) cu următorul cuprins: „(10) Calculul costului net al obligației de serviciu universal este supus auditului obligatoriu, de către un auditor independent. Concluziile auditului constituie baza pentru determinarea sumei finale a costului net ce urmează a fi compensată furnizorului de serviciu poștal universal. Raportul auditului va fi prezentat autorității de reglementare în termenul prevăzut la alin. (9).”

		oficiu poștal rural este corect atribuită serviciului universal sau activităților comerciale. b) Asigurarea imparțialității și proporționalității mecanismului de compensare. În contextul instituirii unei contribuții procentuale pentru acoperirea costului net al obligației de serviciu universal, se impune garantarea unui cadru transparent și echitabil de determinare a acestui cost, care să asigure o delimitare clară între costurile aferente obligației de serviciu universal și alte activități. În acest sens, recurgerea la un audit extern independent constituie un instrument esențial pentru prevenirea oricăror potențiale distorsiuni sau suspiciuni că furnizorii privați subvenționează ineficiența operațională a furnizorului poștal universal sau activitățile comerciale ale acestuia (subvenționare încrucișată), în special ținând cont că Poșta Moldovei este o întreprindere de stat. Totodată, acesta oferă garanția că nivelul compensației este fundamentat obiectiv și reflectă strict necesarul real pentru acoperirea obligației respective, evitând stabilirea unor sarcini financiare excesive sau nejustificate. c) Responsabilitatea față de bugetul de stat implică faptul că Ministerul Finanțelor trebuie să se asigure de utilizarea eficientă a fondurilor publice. În acest sens, instituția necesită un nivel ridicat de confirmare, printr-o opinie de audit, înainte de alocarea resurselor. Auditul oferă garanția că banii publici nu sunt folosiți pentru a acoperi pierderi generate de un management ineficient, ci exclusiv pentru acoperirea costului net aferent obligației sociale de serviciu universal. d) Reducerea riscului de litigii: Un raport de audit bine fundamentat reduce probabilitatea ca furnizorii privați să conteste în instanță deciziile de stabilire a contribuțiilor, oferind stabilitate juridică întregului sector poștal. e) Alinierea la practicile statelor UE: În Uniunea Europeană, supunerea calculului costului net de către un organism independent de furnizorul de serviciu universal și de autoritatea de reglementare este o practică standard pentru a asigura transparența și nediscriminarea. Suplimentar prezentăm exemple de state din cadrul UE unde auditul calculului costului net este impus la nivel legislativ în sarcina furnizorului poștal universal:	
--	--	--	--

	- Letonia (Pasta likums): (6) The provider of the universal postal service shall ensure that the calculation of the net costs is inspected by a sworn auditor in accordance with the Law on Audit Services. An inspection of the calculation of the net costs shall also include verification of the authenticity and validity of the data used for calculations. Romania (OUG 13 06/03/2013 - Portal Legislativ): Articolul 22 (6) Informațiile contabile și orice alte informații utilizate pentru calcularea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal se verifică de un auditor independent, în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare. Rezultatele verificării vor fi puse la dispoziția publicului de către autoritatea de reglementare.	
5	La punctul 21[actualul 22] din proiect, solicităm excluderea de la art. 36 a alin. (5) propus. Menționăm că Directiva poștală nu prevede o astfel de obligație pentru autoritatea de reglementare. Mai mult, art. 13 alin. (10) din Legea comunicațiilor electronice nr. 72/2025 prevede că Agenția publică anual, până în data de 30 aprilie, un raport privind activitatea sa, privind resursele umane și financiare deținute și alocarea respectivelor resurse, iar în conformitate cu alin. (11) lit. g) asigură informarea publicului cu privire la plățile administrative, bugetul de venituri și cheltuieli ale acesteia. De asemenea, în conformitate cu art. 14 alin. (4) din legea menționată, bugetul Agenției pentru anul următor se publică anual, până în data de 15 decembrie, în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, precum și pe site-ul web oficial al Agenției, iar în conformitate cu alin. (5) controlul datelor financiare, al executării bugetului și al situațiilor financiare ale Agenției este efectuat de către auditori certificați. Aceste date, inclusiv raportul privind executarea bugetului, situațiile financiare ale Agenției, precum și raportul auditorilor certificați sunt publicate anual, până în data de 30 aprilie, în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, precum și pe site-ul web oficial al Agenției.	Se acceptă.
6	La Art. II alin. (1) al proiectului de lege, considerăm că Articolul 22¹ referitor la calcularea costului net al serviciului poștal universal trebuie să intre în vigoare înaintea aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, astfel încât la momentul aderării mecanismul de compensare a costului net să fie deja funcțional. Menționăm că calculul costului net nu este un simplu	Se acceptă.

		exercițiu contabil, ci unul de modelare economică complexă care necesită timp și resurse umane și financiare considerabile. Ținând cont că Poșta Moldovei nu deține în prezent expertiza internă și resursele necesare pentru a efectua un calcul de o asemenea anvergură conform standardelor europene, ar fi necesară asistență tehnică externă (ex. prin proiecte finanțate de parteneri de dezvoltare precum Banca Mondială, BERD sau UE). Fără acest temei, Poșta Moldovei ar fi în imposibilitatea legală de a bugeta sau contracta expertiza necesară.	
Agencia Proprietății Publice (inclusiv Î.S. „Poșta Moldovei” nr.20996 din 10.04.2026) (05-04-2638 din 14.04.2026)	1	La articolul 4 alineatul (2) din proiect: 1.litera h¹) se propune de expus în următoarea redacție: „h¹) stabilirea unui număr mai mic de zile lucrătoare pe săptămână în cazul unor împrejurări sau condiții geografice considerate excepționale.”; Argumentare: Directiva 97/67/CE a Parlamentului european și a Consiliului la articolul 3 alineatul (3) prevede că: „Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că serviciul poștal universal este garantat cel puțin cinci zile lucrătoare pe săptămână, cu excepția unor împrejurări sau condiții geografice considerate excepționale, și că acesta cuprinde cel puțin: - o colectare; - o livrare la locuința sau locația fiecărei persoane fizice sau juridice sau, prin derogare, în condițiile determinate de autoritatea națională de reglementare, o livrare la instalații corespunzătoare.”. De aici reiese că, în cazul unor împrejurări sau condiții geografice considerate excepționale, poate fi diminuat doar numărul de zile lucrătoare pe săptămână și/sau o livrare la instalații corespunzătoare, dar nu și celelalte obligații ale furnizorului de serviciu poștal universal.	Se acceptă în următoarea redacție : „h¹) stabilirea cazurilor sau condițiilor geografice considerate excepționale, în care obligația furnizorului de serviciu poștal universal, prevăzută la art. 24 alin. (1), de a asigura nu mai puțin de 5 zile lucrătoare pe săptămână, poate fi diminuată corespunzător cazurilor sau condițiilor respective până la cel puțin 2 zile pe săptămână;”
	2	La litera i ³), cuvintele „monitorizarea respectării obligația” de substituit cu cuvintele „monitorizarea respectării obligației”.	Se acceptă.
Ministerul Afacerilor Interne (nr.30/1433 din 10.04.2026)		Lipsa obiecțiilor sau a propunerilor	

AmCham Moldova (nr.44 din 15.04.2026)	1	Urmare a examinării repetate a proiectului legii pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016, menționăm că, anterior, prin scrisoarea AmCham Moldova nr.10 din 6 februarie 2026, a fost prezentat avizul Comunității în ceea ce ține de proiectul legii pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale, respectiv, vă rugăm să considerați repetat toate propunerile/comentariile înaintate în acel aviz. De asemenea, urmare a ședinței din 10 aprilie, desfășurate de către dna Iliev, secretar de stat (activitate, pentru care îi aducem sincere mulțumiri), atragem suplimentar atenția asupra necesității înțelegerii rolului și efectelor per care le au, în particular, două prevederi din proiectul propus: 1. Crearea unui fond special, fără a realiza în avans o analiză și un audit veritabil, autentic, nu doar financiar al proceselor operaționale, repartizarea sarcinilor în cadrul oficiilor poștale și timpului efectiv alocat realizării sarcinilor pentru compensarea cărora se dorește instituirea Fondului, este nimic mai mult decât ingerință în piața liberă de desfășurare a serviciilor poștale, urmând a fi considerate scheme de ajutor de stat dedicate, declarate și semnalate corespunzător, dacă se dorește susținerea operatorului poștal unic ("Poșta Moldovei"), fără a pune pe seama concurenților susținerea unei activități care nu se dovedește clar că ar avea nevoie sau care nu ar putea fi susținută, similar, altor state, din bugetul de stat, după realizarea auditelor și analizelor corespunzătoare. Mai ales ținând cont de 2 factori: (i) instituirea Fondului e o activitate lăsată la discreția autorităților naționale și nu este o prevedere obligatorie prevăzută de directive sau regulamente adiacente; (ii) susținerea activității unei întreprinderi profitabile de către concurenți fără o justificare veritabilă este un nonsens economic și poate fi considerată un abuz față de piața liberă. Programul prevede expres, la obiectivul specific 2.1, acțiunea 2.1.2 „Implementarea mecanismului de compensare a costului net al serviciului poștal universal”, indicând drept surse de finanțare „Contribuțiile furnizorilor de servicii poștale / Buget de stat pentru partea neacoperită integral”. Prin urmare, însăși arhitectura Programului stabilește ca sursă	Se acceptă parțial. Proiectul transpune art. 7 din Directiva 97/67/CE, care oferă statelor opțiunea expresă de a crea fonduri de compensare sau partajarea directă a costului net între furnizori pentru finanțarea serviciului universal. Mecanismul de compensare a costului net nu impune plăți automate. Activarea acestuia este condiționată de demonstrarea unei „sarcini financiare injuste”, prin separare contabilă (art.14 Directivă) și audit extern, eliminând riscul supra compensării sau al subvenționării ineficienței. Compensația nu constituie ajutor de stat, ci este o plată pentru Servicii de Interes Economic General, menită să restabilească echilibrul financiar afectat de obligațiile de interes public. Mecanismul impune o responsabilitate sectorială colectivă pentru menținerea coeziunii teritoriale, prevenind astfel distorsionarea pieței de către furnizorii care deservesc doar segmentele profitabile. Măsura este un instrument de reglementare standard în UE, fiind necesară pentru garantarea
---	----------	---	---

		primară de acoperire a costului net contribuțiile operatorilor de piață, iar bugetul public intervine numai subsidiar, pentru partea rămasă neacoperită. Considerăm că această abordare este greșită în principiu. Serviciul poștal universal reprezintă o obligație de interes public impusă în vederea asigurării coeziunii teritoriale, incluziunii sociale și accesului nediscriminatoriu la servicii esențiale. În mod firesc, o asemenea obligație ține de politica publică a statului și, dacă generează un cost net excesiv, soluția primară trebuie să fie ajustarea cadrului tarifar și a eficienței operatorului desemnat, fie, după caz, compensarea prin instrumente bugetare și prin mecanisme conforme legislației în materie de ajutor de stat, nu transferul direct al poverii asupra concurenților operatorului desemnat. Cu alte cuvinte, propunerea nu trebuie privită ca o simplă măsură tehnică de „echilibrare” a pieței, ci ca o opțiune de politică publică ce schimbă distribuția sarcinii financiare în sector: în loc ca statul să gestioneze costul unei obligații publice prin propria politică bugetară și prin exercitarea responsabilă a prerogativelor de fondator asupra întreprinderii de stat, Programul mută sarcina asupra participanților privați la piață. Această mutare este cu atât mai problematică cu cât Programul însuși promovează obiectivul dezvoltării unor servicii „moderne și competitive”, iar contribuțiile obligatorii impuse operatorilor privați reduc capacitatea lor de investiție, inovare și extindere. Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 stabilește cadrul juridic al pieței și prevede expres că Guvernul urma să aprobe „mecanismul de finanțare și compensare a costului net al furnizării serviciilor poștale din sfera serviciului poștal universal”. În același timp, legea este construită pe principiul unei piețe liberalizate, în care autoritatea de reglementare trebuie să asigure concurența loială și colaborarea cu Consiliul Concurenței în vederea prevenirii denaturării concurenței. Din această perspectivă, simpla includere în Program a formulei „contribuțiile furnizorilor de servicii poștale” nu este suficientă. Un asemenea mecanism nu poate fi tratat ca o consecință automată a existenței serviciului universal. Pentru a fi admisibil, el trebuie să fie susținut de o metodologie clară și verificabilă privind: - - - - determinarea costului net real al obligației de serviciu universal; delimitarea	accesului cetățenilor la servicii esențiale în condiții de continuitate și tarife accesibile. Totodată, Art.22¹ aliniatul (2) se expune în următoarea redacție: „(2) Furnizorul de serviciu poștal universal calculează anual costul net al obligației de serviciu universal pentru perioada financiară precedentă, în conformitate cu Metodologia aprobată de Guvern în baza prevederilor prezentului articol.”
--	--	---	--

		strictă între activitățile din sfera serviciului universal și activitățile comerciale competitive; stabilirea caracterului efectiv excesiv al sarcinii; justificarea bazei de calcul a contribuțiilor; excluderea oricărei supra-compensări. În lipsa acestor elemente, Programul nu descrie un mecanism juridic și economic complet, ci doar anunță o redistribuire de sarcină în favoarea operatorului desemnat. Aceasta este insuficientă pentru un act de politici publice care anticipează modificarea Legii nr. 36/2016 și instituirea unui mecanism cu impact direct asupra tuturor participanților la piață. În forma actuală, mecanismul propus nu este problematic doar prin impactul său imediat asupra pieței poștale, ci și prin faptul că poate institui un precedent periculos de politică publică și reglementare. Odată admis principiul că insuficiențele financiare ale operatorului de stat pot fi acoperite prin contribuții impuse concurenților săi, există riscul real ca acest mecanism să fie extins în timp, ca valoarea contribuțiilor să fie majorată în funcție de persistența dificultăților economice ale Î.S. „Poșta Moldovei” și ca piața să devină, în mod repetat, instrumentul de compensare al dezechilibrelor operatorului desemnat. Totodată, validarea unei asemenea abordări ar putea genera o practică improprie și în alte sectoare, în care ineficiența, întârzierea reformelor sau povara financiară a unor entități publice ar putea fi transferate asupra sectorului privat, în loc să fie abordate prin instrumentele legitime ale statului: guvernanta corporativă, reformă managerială, politică bugetară și mecanisme conforme legislației privind ajutorul de stat. Din această perspectivă, proiectul trebuie revizuit nu doar pentru a elimina riscurile juridice și concurențiale imediate, ci și pentru a evita consacrarea unei practici regulatorii greșite, susceptibile să afecteze pe termen lung mediul concurențial și încrederea investitorilor. O asemenea evoluție ar fi contrară principiilor unei economii concurențiale sănătoase. Sectorul privat nu poate fi tratat ca un rezervor subsidiar de finanțare pentru disfuncționalitățile sau neperformanțele entităților publice. În caz contrar, s-ar ajunge la o practică prin care ineficiența managerială, întârzierea reformelor sau lipsa unei politici publice coerente nu mai sunt corectate la sursă, ci externalizate asupra operatorilor privați, care suportă	
--	--	---	--

		suplimentar costuri ce nu derivă din propria lor activitate, ci din dificultățile altor entități. Aceasta ar submina principiul neutralității concurențiale, ar distorsiona stimulentele economice și ar transmite un semnal negativ investițional întregului mediu de afaceri. Mai mult, statul nu trebuie să creeze impresia că, ori de câte ori o întreprindere publică aflată pe o piață concurențială întâmpină dificultăți în acoperirea costurilor sale, soluția legitimă este instituirea unei contribuții obligatorii în sarcina celorlalți participanți la piață. O asemenea practică ar afecta în mod direct încrederea investitorilor, previzibilitatea reglementării și principiul potrivit căruia fiecare participant economic suportă propriile riscuri și propriile consecințe de eficiență, cu excepția cazurilor strict și transparent reglementate de compensare a unei obligații publice reale, demonstrate și controlate. Având în vedere cele expuse, considerăm că proiectul trebuie revizuit substanțial, după cum urmează: a) Excluderea, în forma actuală, a mecanismului propus și a oricărei referințe la finanțarea costului net al serviciului poștal universal prin contribuțiile furnizorilor de servicii poștale. b) Eliminarea din Program, în forma actuală, a oricărei soluții normative sau de politică publică ce presupune transferarea asupra furnizorilor de servicii poștale a costului net al serviciului poștal universal, inclusiv prin contribuții directe, mecanisme sectoriale de compensare sau alte formule echivalente În concluzie, susținem obiectivul modernizării serviciilor poștale, însă nu putem susține instituirea unui mecanism care transferă asupra operatorilor privați costurile și vulnerabilitățile economice ale operatorului istoric de stat. O asemenea soluție este discutabilă juridic, denaturează concurența, reduce capacitatea investițională a pieței și creează un precedent periculos: acela că dificultățile financiare ale unei entități publice active pe o piață concurențială pot fi compensate prin sarcini suplimentare impuse sectorului privat. Un astfel de precedent riscă să se consolideze în timp în interiorul sectorului poștal, prin majorarea succesivă a contribuțiilor, și să fie invocat ulterior și	
--	--	---	--

		în alte sectoare, ceea ce este incompatibil cu principiile neutralității concurențiale, responsabilității economice și previzibilității reglementării.	
	2	Instituirea unei limite de 31.5 kg per colet, fără a ține cont de specificul modului de asamblare și transportare a coletelor, în special, internaționale, dar și a prevederilor fiscale aferente TVA din legislația națională, care oferă dreptul de restituire a TVA la cargo (ceea ce nu sunt colete), ar putea duce la cheltuieli suplimentare considerabile pe partea de restituire a TVA aferente. Mai mult ca atât, în scopul aplicării obligațiilor de transparență, raportare și supraveghere prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 2018/644 privind serviciile de livrare transfrontalieră a coletelor, noțiunea de colet poștal include obiectele poștale cu o greutate de până la 31,5 kg, iar stabilirea acestei greutăți maxime are exclusiv rolul de delimitare a domeniului de aplicare a Regulamentului (UE) 2018/644 și nu constituie o limitare legală a greutății maxime admise pentru un colet poștal, care rămâne supusă legislației naționale în materie poștală, de transport, securitate și protecția muncii, precum și condițiilor contractuale ale furnizorilor de servicii. În acest context, este de menționat că pct. 14 al Regulamentului (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete, stabilește expres că ”Prezentul regulament nu modifică definiția expedierii poștale de la articolul 2 punctul 6 din Directiva 97/67/CE și nici definițiile naționale care se întemeiază pe aceasta.” Iar ținând cont de aceea că legea în vigoare (art.10 alin.(3)) conține norme ce țin de dimensiunile minime și maxime, precum și greutatea trimitărilor poștale care ar urma să se stabilească de către furnizorul de servicii poștale, nu este clar cum introducerea în noțiuni a limitării date ar putea fi o transpunere veritabilă și funcțională a Aquis-ului. Astfel, propunem următoarea formulă: A.Textul definiției curente să rămână nemodificat (nu se completează cu 31.5 kg); B.Textul legii se completează cu următoarele 2 alineate:	Nu se acceptă. Conform normelor de drept european, nu putem elimina sau modifica limita de greutate de 31,5 kg din definiția coletului prevăzută de Regulamentul (UE) 2018/644 privind serviciile de livrare de colete transfrontaliere. Art. 2, pct. 2 din Regulamentul 2018/644 definește „coletul” ca fiind o trimitere poștală care conține o marfă [...] cu o greutate de maximum 31,5 kg. Greutatea nu este un detaliu opțional, ci un prag care determină dacă serviciul respectiv intră sau nu sub incidența acestui Regulament. Astfel, Regulamentele nu lasă statelor membre „marjă de manevră” pentru a modifica cifrele sau pragurile tehnice stabilite. Regulamentul 2018/644 a fost creat special pentru a monitoriza tarifele de livrare transfrontalieră. Pentru ca Autoritățile Naționale de Reglementare să poată compara prețurile între statele membre, "unitatea de măsură" (coletul de până la 31,5 kg) trebuie să fie identică peste tot.

		”) În scopul aplicării obligațiilor de transparență, raportare și supraveghere prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 2018/644 privind serviciile de livrare transfrontalieră a coletelor, noțiunea de colet poștal include obiectele poștale cu o greutate de până la 31,5 kg. () Stabilirea acestei greutăți maxime are exclusiv rolul de delimitare a domeniului de aplicare a Regulamentului (UE) 2018/644 și nu constituie o limitare legală a greutății maxime admise pentru un colet poștal, care rămâne supusă legislației naționale în materie poștală, de transport, securitate și protecția muncii, precum și condițiilor contractuale ale furnizorilor de servicii.”	În Cauza Polbud - Wykonawstwo sp. z o.o. (C-106/16) Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), a pronunțat la 25 octombrie 2017, că statele nu pot impune condiții suplimentare sau restricții care ar fragmenta piața unică. Încercarea de a ignora limita de greutate într-un act administrativ sau într-o decizie judiciară națională ar duce la inaplicabilitatea normei naționale (Judecătorul este obligat să aplice direct Regulamentul UE și să ignore orice normă națională contrară). Totodată, această prevedere va intra în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.
Fan Transportation SRL (15 aprilie 2026)	1	Avizul FAN COURIER la proiectul hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Programului de dezvoltare a serviciilor poștale moderne și competitive și la a doua consultare publică a proiectului legii I. Observații generale Examinând proiectul Hotărârii Guvernului și Programul anexat, apreciem necesitatea modernizării sectorului poștal, stimulării comerțului electronic, digitalizării serviciilor și asigurării accesului populației la serviciul poștal universal. Totuși, considerăm că actuala concepție a Programului, în special în partea ce vizează implementarea mecanismului de compensare a costului net al serviciului poștal universal prin contribuțiile furnizorilor de servicii poștale, ridică probleme juridice, concurențiale, economice și de	Nu se acceptă. Avizul se referă la 2 proiecte: proiectul de Lege pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016 (număr unic 50/MDED/2026) și proiectul Programului de dezvoltare a serviciilor poștale moderne și competitive pentru anii 2026- 2029 (număr unic 299/MDED/2026). Cu referire la obiecția privind mecanismul de de compensare a

	tehnică normativă care, în forma actuală, nu permit susținerea proiectului fără revizuri substanțiale. Programul pornește corect de la premisa că piața serviciilor poștale se transformă structural: volumul total al trimiterilor a scăzut în 2024 la 42,9 milioane, în timp ce venitul total al pieței a crescut la 638,2 mil. lei; segmentul tradițional al corespondenței este în declin, iar segmentul coletelor și pachetelor mici este în creștere. Totodată, chiar Programul constată că această schimbare este determinată atât de digitalizare, cât și de utilizarea insuficientă a tehnologiilor moderne de către furnizorul serviciului poștal universal. În același timp, datele statistice oficiale ale ANRCETI arată că Î.S. „Poșta Moldovei” rămâne principalul actor al pieței, cu o cotă de 87,7% din traficul poștal total, iar pe segmentul serviciilor poștale interne deține 95,2% din trimiteri și 67,0% din veniturile aferente acestui segment. Prin urmare, nu ne aflăm în prezența unui operator marginal, ci a operatorului istoric, cu poziție structural puternică și cu avantajul rețelei poștale universale. În asemenea condiții, orice mecanism de compensare care transferă o parte din sarcina financiară a serviciului universal asupra operatorilor privați trebuie să fie supus unui test strict de legalitate, proporționalitate, neutralitate concurențială și transparență. În lipsa acestor garanții, există riscul ca Programul să nu stimuleze concurența și modernizarea, ci, dimpotrivă, să consacre un mecanism de transfer al costurilor în favoarea unui concurent de stat, pe seama altor participanți la piață. III. Lipsa unei fundamentări suficiente în raport cu Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 stabilește cadrul juridic al pieței și prevede expres că Guvernul urma să aprobe „mecanismul de finanțare și compensare a costului net al furnizării serviciilor poștale din sfera serviciului poștal universal”. În același timp, legea este construită pe principiul unei piețe liberalizate, în care autoritatea de reglementare trebuie	costului net a se vedea argumentele la obiecțiile expuse de AmCham Moldova. Totodată, în pofida faptului invocat că conform datelor ARCOM, Î.S. „Poșta Moldovei” rămâne principalul actor al pieței, cu o cotă de 87,7% din traficul poștal total, în obiecție nu a fost menționat că cota de venit a Î.S. „Poșta Moldovei” din traficul poștal total constituie 44,4%. Aceasta încă o dată arată că furnizorii de servicii poștale, alții decât furnizorul de serviciu poștal universal, deservește doar segmentele profitabile și câștigă cote importante de piață în ceea ce privește veniturile obținute.
--	--	---

		să asigure concurența loială și colaborarea cu Consiliul Concurenței în vederea prevenirii denaturării concurenței. Din această perspectivă, simpla includere în Program a formulei „contribuțiile furnizorilor de servicii poștale” nu este suficientă. Un asemenea mecanism nu poate fi tratat ca o consecință automată a existenței serviciului universal. Pentru a fi admisibil, el trebuie să fie susținut de o metodologie clară și verificabilă privind: - determinarea costului net real al obligației de serviciu universal; - delimitarea strictă între activitățile din sfera serviciului universal și activitățile comerciale competitive; - stabilirea caracterului efectiv excesiv al sarcinii; - justificarea bazei de calcul a contribuțiilor; - excluderea oricărei supra-compensări. În lipsa acestor elemente, Programul nu descrie un mecanism juridic și economic complet, ci doar anunță o redistribuire de sarcină în favoarea operatorului desemnat. Aceasta este insuficientă pentru un act de politici publice care anticipează modificarea Legii nr. 36/2016 și instituirea unui mecanism cu impact direct asupra tuturor participanților la piață.	
Centrul Național Anticorupție (nr. 06/2/6923 din 15.04.2026) Raport de expertiză anticorupție (Nr. ELO26/11370 din 15.04.2026)	1	I.5. Justificarea soluțiilor proiectului I.5.1. Suficiența argumentării din nota informativă. În conformitate cu art.30 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, proiectele de acte normative sunt însoțite de „<i>nota de fundamentare care cuprinde:</i> <i>a) denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ;</i> <i>b) condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ;</i> <i>c) obiectivele urmărite și soluțiile propuse;</i> <i>d) analiza impactului de reglementare;</i> <i>e) compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE;</i> <i>f) avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ;</i> <i>h) modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent;</i>	Se ia act

		<i>i) măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ."</i> Argumentele invocate de autor în nota de fundamentare justifică necesitatea elaborării proiectului, fiind întrunite cerințele art.30 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative.	
	2	I.5.2. Argumentarea economică-financiară. Conform art.30 lit.d) al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, nota de fundamentare trebuie să conțină „d) analiza impactului de reglementare". Potrivit autorului: <i>"Proiectul de lege stabilește posibilitatea aplicării unui mecanism de compensare, conform cu prevederile Directivei 97/67/CE, transparent, bazat pe bunele practici ale Uniunii Europene (în special, ale României, precum și a Slovaciei și Estoniei, care au creat Fondul Serviciului Universal, dar și a altor state, precum Franța, Italia, Polonia, Cehia, care aplică compensarea prin ajutor de stat pentru Servicii de Interes Economic General - SIEG). Se introduce metodologia de calcul a costului net ca diferență între costurile cu și fără obligații de serviciu universal, luând în calcul beneficiile intangibile (Art. 22'). Finanțarea Serviciului Universal se va realiza printr-un mecanism de compensare a costului net prin redistribuirea directă a acestuia între furnizorilor de servicii poștale. Astfel, dacă furnizarea serviciului universal generează un cost net ce constituie o sarcină injustă, acesta se compensează prioritar din contribuțiile furnizorilor de servicii poștale cu o cifră de afaceri de cel puțin 10 mln. lei și, subsidiar, din bugetul de stat. Contribuția fiecărui furnizor este proporțională cu cota sa de piață, fiind plafonată la 1% din cifra de afaceri proprie. Procesul este gestionat de autoritatea de reglementare, care stabilește sumele datorate prin decizii individuale, în baza cărora furnizorul de serviciu universal încasează plățile de la ceilalți operatori. Totodată, Furnizorul de serviciu poștal universal va contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal din contul veniturilor obținute din furnizarea serviciilor poștale prestate în afara serviciului universal. Conform datelor „Raportului statistic 2024 privind evoluția pieței serviciilor poștale în Republica Moldova”, precum și datelor prezentate de</i>	Se ia act

	Î.S. „Poșta Moldovei” pentru anul 2024, venitul total al tuturor furnizorilor, care ar putea contribui la compensarea Serviciului Universal, a constituit circa 374 mln. lei, suma totală a contribuțiilor care ar putea fi acumulată fiind de 3,74 mln. lei. Suficiența acestei sume pentru compensarea costului net al furnizării serviciului universal ar putea fi estimată numai după implementarea mecanismului de calculare a costului respectiv. În acest context este necesar de menționat, că nu toate pierderile oficiilor poștale fac parte din costul net și respectiv, cele neeligibile nu pot fi compensate conform mecanismului de compensare prevăzut în prezentul proiect de lege. Implementarea nu implică cheltuieli suplimentare de la bugetul de stat dacă contribuțiile furnizorilor de servicii poștale sunt suficiente. În caz contrar, bugetul de stat va acoperi doar eventuala diferență rămasă neacoperită, în conformitate cu Regulamentul privind evaluarea ajutorului de stat acordat pentru servicii poștale, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.04/2025. Prin urmare, proiectul de lege poate avea impact bugetar moderat asupra bugetului de stat. Totodată, art. II din proiect specifică că prevederile privind mecanismul de compensare a costului net vor intra în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.”	
3	I.5.3. Efectuarea analizei impactului de reglementare. Conform art.30 lit.d) al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, nota de fundamentare trebuie să conțină "d) analiza impactului de reglementare". Potrivit pct.4 subpct.4.3. din anexa nr.1 la Lege, „În funcție de obiectul de reglementare al proiectului actului normativ se descriu impacturile corespunzătoare, directe și indirecte, pe termen lung și scurt, ca schimbări față de situația fără adoptarea actului normativ propus, și se formulează concluzii. [...] Se descrie impactul asupra sectorului privat, după grupuri relevante, precum genuri de activități economice, mărimea afacerii, amplasamentul regional și alte caracteristici, sau se explică motivul de ce nu a fost analizat acest impact.	Se ia act

		<i>Se indică costurile de conformare, inclusiv cele administrative, impacturile asupra IMM-urilor, prin care se determină pe cât de disproporționat ar putea fi afectate diferite tipuri de IMM-uri, inclusiv în comparație cu întreprinderile mari, impacturile asupra concurenței, alte impacturi relevante."</i> Conform art.13 al Legii nr.235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, „(1) <i>Analiza impactului de reglementare reprezintă argumentarea, în baza evaluării costurilor și beneficiilor, necesității adoptării actului normativ și analiza de impact al acestuia asupra activității de întreprinzător, inclusiv asigurarea respectării drepturilor și intereselor întreprinzătorilor și ale statului, precum și corespunderea actului scopurilor politicii de reglementare și principiilor prezentei legi. (2) Actul de analiză a impactului de reglementare este parte integrantă a notei informative a proiectului de act normativ.</i>" Metodologia de analiză a impactului de reglementare a fost aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.574/2024. Potrivit autorului: "Proiectul de lege are impact asupra sectorului privat, în special asupra furnizorilor de servicii de livrare de colete, inclusiv asupra întreprinderilor mici și mijlocii active pe această piață. [...] Proiectul contribuie la îmbunătățirea mediului concurențial, prin creșterea transparenței și reducerea riscului practicilor tarifare nerezonabile, fără a crea bariere nejustificate de intrare pe piață. Impactul asupra IMM-urilor care nu fac parte din sectorul poștal este considerat pozitiv, deoarece facilitează exportul sau livrarea produselor pe teritoriul țării, oferind posibilități de o alegere informată a ofertei de tarife cea mai potrivită pentru necesitățile acestora ca cost, timp și calitate, asigurând totodată o protecție sporită a intereselor acestora ca utilizatori a serviciilor respective. Impactul asupra IMM-urilor din sectorul poștal este moderat, nediscriminatoriu și proporțional, deoarece pentru majoritatea furnizorilor de servicii de livrare de colete, în funcție de criteriile stabilite de lege, noile norme nu vor fi aplicabile."	
--	--	--	--

		Prin urmare, autorul a prezentat beneficiile anticipate ale proiectului, estimarea consecințelor, precum și impactul proiectului asupra sectorului privat.	
4	II. Analiza generală a factorilor de risc ale proiectului II.1. Limbajul proiectului Potrivit art.54 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative „ <i>textul proiectului actului normativ se elaborează [...] cu respectarea următoarelor reguli: [...]</i> <i>a) se expune într-un limbaj simplu, clar și concis [...]</i> <i>c) terminologia utilizată este constantă, uniformă și corespunde celei utilizate în alte acte normative, în legislația Uniunii Europene și în alte instrumente internaționale la care Republica Moldova este parte, cu respectarea prevederilor prezentei legi; [...]</i> <i>e) se interzice folosirea neologismelor dacă există sinonime de largă răspândire, [...]</i> <i>f) se evită folosirea [...] a cuvintelor și expresiilor [...] care nu sînt utilizate sau cu sens ambiguu;</i> <i>g) se evită tautologiile juridice;</i> <i>h) se utilizează, pe cât este posibil, noțiuni monosemantice, [...]</i> ". În mare parte, textul proiectului este expus într-un limbaj simplu, clar și concis, cu respectarea regulilor gramaticale și de ortografie, întrunind cerințele prevăzute de art.54 din Legea nr.100/2017. Însă, unele norme din proiect conțin formulări ambigue și astfel vor permite interpretări abuzive la aplicare (analiza detaliată a factorilor de risc și riscuri de corupție identificați în acest sens este prezentată în compartimentul III al prezentului raport de expertiză anticorupție).	Se ia act	
5	II.2. Coerența legislativă a proiectului În textul proiectului nu au fost identificate norme contradictorii sau conflicte dintre prevederile acestuia cu reglementările altor acte normative în vigoare.	Se ia act	
6	II.3. Activitatea agenților publici și a entităților publice reglementată în proiect Proiectul conține reglementări ce vizează activitatea Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării și a Agenției Naționale pentru	Se ia act	

		Reglementare în Comunicații, entități publice responsabile de implementarea eficientă a prevederilor propuse prin proiectul de lege expertizat	
7	II.4. Atingeri ale drepturilor omului care pot fi cauzate la aplicarea proiectului Prevederile proiectului nu aduc atingere drepturilor fundamentale ale omului consacrate de Constituția Republicii Moldova, Declarația Universală a Drepturilor Omului și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.		Se ia act
8	III. Analiza detaliată a factorilor de risc și a riscurilor de corupție ale proiectului Art.I pct.6 - art.4 alin.(1), alin.(2) lit.h/1) potrivit proiectului de lege Art.I - Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016 [...], se modifică după cum urmează: [...] 6. La articolul 4: alineatul (1), textul „Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, creată în temeiul Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007” se exclude. alineatul (2): [...] se completează cu literele h/1), i/1), i/1) și i/1) cu următorul cuprins: „ h/1) stabilirea cazurilor sau condițiilor geografice considerate excepționale, în care obligațiile furnizorului de serviciu poștal universal, prevăzute la art. 24 alin. (1) pot fi diminuate corespunzător condițiilor respective”. Obiecții: Astfel, examinând modificările propuse, se stabilește că acestea vor crea confuzii la aplicare cu referire la unele aspecte cu privire la autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor poștale. Cu referire la modificarea articolului 4 alineatul (1) potrivit proiectului, acesta nu corespunde rigorilor de tehnică legislativă, iar ca urmare va permite interpretări abuzive la aplicare în privința autorității de reglementare.	Se acceptă alineatul (1) din articolul 4 a fost modificat Se acceptă parțial. Litera h ¹⁾ va avea următoarea redacție : „h ¹⁾ stabilirea cazurilor sau condițiilor geografice considerate excepționale, în care obligația furnizorului de serviciu poștal universal, prevăzută la art. 24 alin. (1), de a asigura nu mai puțin de 5 zile lucrătoare pe săptămână, poate fi diminuată corespunzător cazurilor sau condițiilor respective până la cel puțin 2 zile pe săptămână;” Astfel conform prevederilor Directivei 97/67 CE, în cazul unor împrejurări sau condiții geografice considerate excepționale, poate fi	

		În acest sens, integrând modificarea propusă cu redacția în vigoare a articolului 4 alineatul (1) din Legea nr. 36/2016, excluderea textului ”Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, creată în temeiul Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007” nu asigură înțelesul clar al prevederilor respective în ce privește autoritatea de reglementare. Or, articolul 63 alineatul (2) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative stabilește expres că, ”Modificările aduse actului normativ trebuie să se integreze armonios în actul respectiv, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea firească a elementelor structurale.” Un alt aspect, completarea propusă la alineatul (2) din articolul 4 va crea situații incerte la aplicare cu referire la competența autorității de reglementare de stabilire a ”cazurilor sau condițiilor geografice considerate excepționale”, care permit diminuarea obligațiilor furnizorului de serviciu poștal universal. Astfel, examinând în ansamblu prevederile proiectului, precum și redacția în vigoare a Legii nr.36/2016, nu este specificat ce reprezintă o situație „excepțională”. Absența unor criterii clare pentru stabilirea acestor cazuri/condiții geografice excepționale conferă o putere de reglementare excesivă autorității, existând riscul diminuării nejustificate a obligațiilor furnizorului. Recomandări: Recomandăm reexaminarea modificărilor propuse prin proiect pentru articolul 4 alineatul (1), prin excluderea de la punctul 6 a sintagmei ”<i>Agenția Națională pentru reglementare în Comunicații</i>”. În acest sens, se propune următorul cuprins: ”alineatul (1), textul „<i>Electronice și Tehnologia Informației, creată în temeiul Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007</i>” se exclude.” Totodată, se recomandă stabilirea a unor repere sau limite pentru „cazurile/condiții geografice considerate excepționale”.	diminuat doar numărul de zile lucrătoare pe săptămână și/sau o livrare la instalații corespunzătoare, dar nu și celelalte obligații ale furnizorului de serviciu poștal universal.
--	--	---	---

9	Art.I pct.7 - art.5 alin.(6) potrivit proiectului de lege Art.I - Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016 [...], se modifică după cum urmează: [...] 7. Articolul 5: [...] alineatul (6) se completează în final cu textul: „Autoritatea de reglementare poate include în pragul de 25 de persoane persoanele care lucrează pentru subcontractanții furnizorului de servicii de livrare de colete.” Obiecții: Cuvintele ”poate include” din alineatul (6) al articolului 5 propus spre modificare sunt ambigue, întrucât instituie o normă permisivă fără a stabili criteriile sau condițiile exacte în care autoritatea va decide includerea sau neinclusiunea subcontractanților. În acest caz, caracterul relativ al acestor prevederi, generează un impact negativ la implementare, deoarece există riscul ca subiectul responsabil să aplice norma discreționar reieșind din interesele/scopurile urmărite la impunerea sau nu a înregistrării pentru activitățile menționate supra. Această lipsă de predictibilitate oferă spațiu pentru decizii arbitrare și tratament inechitabil al operatorilor de pe piață. Recomandări: În vederea asigurării coerenței, stabilității și predictibilității normelor juridice prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera d) din Legea nr.100/20174 cu privire la actele normative, se recomandă revizuirea/excluderea cuvântului „poate”, astfel încât să fie excluse oportunitățile de manifestare a comportamentului discreționar de către responsabilii de aplicare a acestei norme	Nu se acceptă. Aceasta este o prevedere a Regulamentul (UE) 2018/644, referitor la furnizarea informației, care se transpune fidel.
10	Art.I pct.13 - art.22/1 alin.(4) potrivit proiectului de lege Art.I - Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016 [...], se modifică după cum urmează: [...] 13. Legea se completează cu articolul 22/1 cu următorul cuprins: „Articolul 22/1. Calcularea costului net al serviciului poștal universal [...] (4) Calculul costului net al obligației de serviciu universal ia în considerare toate elementele corespunzătoare, inclusiv beneficiile intangibile și	Se acceptă parțial. Art.22¹ aliniatul (2) se expune în următoarea redacție: „(2) Furnizorul de serviciu poștal universal calculează anual costul net al obligației de serviciu universal pentru perioada

		comerciale care pot fi realizate de furnizorul de serviciu poștal universal desemnat, dreptul de a realiza un profit rezonabil și măsurile de stimulare a rentabilității. Obiecții: La calcularea costului net, modificarea propusă la articolul 22/1 alineatul (4) face referire la ”dreptul de realiza un profit rezonabil”. În acest sens, conceptul de ”profit rezonabil” este vag, în lipsa unei referințe clare la o metodologie strictă care să ofere formule consacrate sau criterii obiective de cuantificare a acestor indicatori. Această lacună normativă acordă discreție excesivă autorității de reglementare, generând riscul majorării sau diminuării artificiale a costului net compensabil. Deoarece acest cost net al obligației de serviciu poștal universal urmează a fi compensat inclusiv din contribuțiile financiare ale furnizorilor de servicii poștale (articolul 23 potrivit proiectului), lipsa de predictibilitate a indicatorilor va crea premise pentru distorsionarea concurenței și stabilirea unor sarcini financiare injuste pentru furnizorul desemnat. Recomandări: Recomandăm completarea proiectului cu prevederi privind instituirea obligației de elaborare a unor acte normative secundare privind profitul rezonabil (ex. se propune completarea alineatului (4) din articolul 22/1 potrivit proiectului cu textul ”, calculate/evaluate în baza unei Metodologii aprobate de Guvern / sau de autoritatea de reglementare”).	financiară precedentă, în conformitate cu Metodologia aprobată de Guvern în baza prevederilor prezentului articol.” La propunerea 4 expusă în avizul ARCOM, art. 22¹ a fost completat cu un aliniat nou cu următorul cuprins: „(10) Calculul costului net al obligației de serviciu universal este supus auditului obligatoriu, de către un auditor independent. Concluziile auditului constituie baza pentru determinarea sumei finale a costului net ce urmează a fi compensată furnizorului de serviciu poștal universal. Raportul auditului va fi prezentat autorității de reglementare în termenul prevăzut la alin. (9).” Totodată informăm, că conform pct.25 din Regulamentul privind ajutorul acordat beneficiarilor ce prestează servicii de interes economic general, aprobat prin Hotărârea Consiliul Concurenței Nr. 11 din 30.08.2013 - Profit rezonabil este rata rentabilității capitalului permanent pe întreaga perioadă de valabilitate a actului de atribuire, care ar fi cerută de o întreprindere obișnuită, care
--	--	--	--

			analizează dacă să presteze sau nu SIEG-ul, ținând seama de nivelul de risc. Nivelul de risc depinde de sectorul vizat, de natura serviciului și de caracteristicile compensației.”
11	Art.I pct.18 - art.31 alin.(11) potrivit proiectului de lege Art.I - Legea comunicațiilor poștale nr.36/2016 [...], se modifică după cum urmează: [...] 18.Articolul 31 [...] articolul se completează cu alineatele (5)-(11) cu următorul cuprins: [...] (11) În cazul în care nu este necesară un mecanism de finanțare pentru furnizarea serviciului universal, astfel cum este permis în conformitate cu articolul 23, și în cazul în care autoritatea de reglementare are convingerea că furnizorul serviciului universal desemnat nu primește un ajutor de stat, sub o formă mascată sau în alt mod, și că, pe piață, concurența este pe deplin eficientă, autoritatea de reglementare poate decide să nu aplice cerințele prevăzute de prezentul articol, cu excepția alineatului (1). Obiecții: Analiza modificărilor propuse pentru articolul 31 relevă că, potrivit alineatului (11) autoritatea de reglementare poate decide să nu aplice cerințele prevăzute de prezentul articol [...] în cazul în care autoritatea de reglementare ”are convingerea” că furnizorul serviciului universal desemnat nu primește un ajutor de stat [...] și că, pe piață, concurența este pe deplin eficientă. Expresia „are convingerea” nu este suficient de clară și permite interpretări subiective. Această ambiguitate oferă o marjă mare de discreție autorității de reglementare, ceea ce poate conduce la exceptarea unui furnizor de la regulile sistemelor de contabilitate a costurilor, în funcție de latitudinea sa și de scopul/interesul urmărit. Recomandări:	Se acceptă. alin.(11) al art.31 a fost redactat	

		Reconsiderarea prevederilor propuse prin proiect pentru articolul 31 alineatul (11), prin excluderea cuvintelor <i>"are convingerea"</i> și stabilirea unor criterii obiective pe baza cărora autoritatea de reglementare va decide să excepteze un furnizor al serviciului universal desemnat de la regula generală (ex. se propune substituirea cuvintelor <i>"are convingerea"</i> cu textul „ <i>stabilește, în baza unei analize de piață și a unui raport de audit extern</i> ”).	
12	IV. Concluzia expertizei Proiectul a fost elaborat de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării și are drept scop armonizarea cadrului normativ național în domeniul comunicațiilor poștale cu legislația Uniunii Europene, prin transpunerea fidelă a Directivei 97/67/CE și a Regulamentului (UE) 2018/644. Proiectul propune modificarea Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016 prin completarea cu prevederi de extindere a scopului legii (art.1) fiind incluse finanțarea transparentă a serviciului universal și dispoziții specifice pentru servicii mai bune de livrare de colete, principii de tarificare, standarde de calitate, armonizare tehnică, supraveghere pentru livrări de colete, transparență tarifară și informații pentru consumatori; completarea cu noțiuni noi: „colectare” și „distribuție”; actualizarea denumirii organului central de specialitate și stabilirea pentru minister a obligației să armonizeze standarde naționale cu cele UE, precum și a atribuției să informeze Comisia Europeană despre furnizorul universal, standarde de calitate și sancțiuni prevăzute de cadrul normativ; modificarea denumirii Autorității de reglementare și excluderea atribuției acesteia privind „monitorizarea și verificarea aplicării legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului”; completarea atribuțiilor Autorității de reglementare cu atribuții suplimentare referitor la implementarea mecanismului de compensare a costului net al serviciului poștal universal; completarea cu elemente noi referitor la furnizarea informației; prevederi expres a obiectelor interzise în trimerile poștale; completarea cu obligatia	Se ia act	

		asigurării de către Furnizorul de serviciu universal a densității punctelor de contact/acces în funcție de nevoile utilizatorilor etc Reieșind din argumentele expuse de autor în nota de fundamentare, proiectul promovează interesul public privind asigurarea sustenabilității furnizării serviciului poștal universal, la creșterea transparenței pieței serviciilor poștale, la îmbunătățirea protecției consumatorilor, precum și la alinierea Republicii Moldova la bunele practici ale Uniunii Europene în domeniul serviciilor poștale. Însă, analiza detaliată a proiectului de lege a evidențiat unele carențe, manifestate prin modificarea normelor cu privire la autoritatea de reglementare astfel încât acestea vor crea confuzii în aplicare, lipsa unor criterii pentru stabilirea <i>"cazurilor sau condițiilor geografice considerate excepționale"</i>, utilizarea cuvintelor <i>"poate include"</i>, întrucât instituie o normă permisivă fără a stabili criteriile sau condițiile exacte în care autoritatea va decide includerea sau neinclusiunea subcontractanților, instituirea conceptului de <i>"profit rezonabil"</i> care este unul vag și folosirea expresiei <i>"are convingerea"</i> care nu este suficient de clară și permite interpretări subiective. Prin urmare, proiectul de decizie conține factori de risc și riscuri de corupție, fiind recomandabil revizuirea acestuia prin prisma obiecțiilor și recomandărilor prezentate în prezentul raport de expertiză anticorupție.	
Ministerul Justiției (nr.04/2-4237 din 17.04.2026)	1	Sub aspectul intenției de reglementare, potrivit notei de fundamentare, elaborarea proiectului este determinată de angajamentele asumate de Republica Moldova în procesul de armonizare a legislației naționale cu acquis-ul Uniunii Europene, precum și de necesitatea modernizării cadrului normativ național în domeniul comunicațiilor poștale, în contextul dezvoltării accelerate a comerțului electronic și a serviciilor de livrare de colete. Totodată, prin proiectul prezentat se asigură transpunerea parțială a Directivei 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului și a	Se acceptă.

		Regulamentului (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete. În vederea îmbunătățirii calității proiectului se expun următoarele observații și propuneri. Clauza de armonizare urmează a fi inclusă după clauza de adoptare a proiectului (a se vedea: pct. 34 din Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația UE, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018).	
2	La Art. I: La pct. 3, în dispoziția de completare a art. 1 cu alin. (3), cuvântul „articolul” se va exclude ca excedent. Observația se referă la toate situațiile similare din proiect.		Se acceptă.
3	La pct. 4, ce modifică art. 2, cuvintele „o noțiune nouă” se va substitui cu textul „noțiunea „colectare”” (observație similară și pentru noțiunea „destinatar”).		Se acceptă.
4	La pct. 6: la alin. (1) din art. 4 se propune excluderea următorului text: „Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, creată în temeiul Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007”, însă, în urma acestei modificări norma va rămâne nedefinită. În context, propunem substituirea textului respectiv cu sintagma „Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații”; la alin. (2), semnalăm că modificările propuse urmează a fi plasate separat, în ordine alfabetică. Deci, alineatul se va completa inițial cu lit. h ¹), urmată de completarea cu lit. i ¹) – i ³) și, ulterior, abrogarea lit. p); la alin. (4), textul „pe site-ul său oficial” se va substitui cu textul „pe pagina sa web oficială”, astfel cum este prevăzut în textul Legii nr. 36/2016, pentru uniformizarea terminologiei utilizate în această lege;		Se acceptă. A fost substituit cu textul propus de ARCOM în următoarea redacție „Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații, creată în temeiul Legii comunicațiilor electronice nr.72/2025” Se acceptă. Se acceptă parțial. Referitor la obiecția la textul „pe site-ul său oficial”, luând în

		la alin. (6), textul „Legii privind protecția secretelor comerciale nr. 384/2023” se va substitui cu textul „Legii nr. 384/2023 privind protecția secretelor comerciale”, în vederea respectării regulilor de tehnică legislativă.	considerare prevederile HG nr. 728/2023 cu privire la site-urile web oficiale ale autorităților și instituțiilor publice și cerințele minime privind profilurile de socializare ale acestora , pe tot textul Legii cuvintele „pagina web oficială”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „site web oficial” la forma gramaticală corespunzătoare Se acceptă.
5	La pct. 7: Semnalăm că modificările propuse la art. 5 urmează a fi structurate în ordine succesivă. Astfel, se va menționa despre completarea articolului cu alin. (2 ¹), urmat de redarea acestuia, ulterior, va fi redată varianta propusă a alin. (5), modificarea alin. (6) și în cele din urmă, dispoziția de completare cu alin. (7) și (8). Totodată, în dispoziția propriu-zisă de modificare a alin. (6), cuvintele „în final” sunt inutile și se vor exclude, or, completarea unui text sau alineat, fără a specifica ordinea în care se inserează cuvintele, semnifică, conform regulii generale de tehnică legislativă, completarea textului la sfârșitul acestuia.	Se acceptă. Se acceptă. alin. (6) o fost expus în redacție nouă	
6	La pct. 11 [actual 12], pentru precizia normei, se va menționa că la art. 21, alineatul (2) se completează după primul enunț cu un enunț cu următorul cuprins.	Se acceptă.	

	7	La pct. 13[actual 14]: Analizând prevederile propuse pentru completare cu art. 22¹, se constată că acestea urmăresc instituirea unui mecanism de calcul, verificare și validare a costului net al obligației de serviciu poștal universal, în concordanță cu principiile dreptului Uniunii Europene. În special, reglementarea reflectă concepte consacrate de Directiva 97/67/CE privind: compensarea costului net al serviciului universal; evitarea supra-compensării; luarea în considerare a beneficiilor intangibile. La alin. (3), semnalăm că formularea „orice cost legat de funcționarea serviciului universal” este prea largă și poate permite includerea unor costuri nejustificate. La alin. (4) și (5) se prevede luarea în considerare a beneficiilor intangibile, dreptului la un profit rezonabil și a stimulentele de eficiență. Totodată, atragem atenția că nu este definită noțiunea de „beneficii intangibile”, iar aceasta va atrage riscul unor interpretări neuniforme. La alin. (9) și (10) se instituie obligații extinse de raportare pentru furnizorul de serviciu poștal universal, însă, formularea „orice alte date relevante” la alin. (10) este excesiv de largă și poate genera sarcini disproporționate.	Se acceptă parțial. Directiva 97/67 stabilește principiile clare de Calcul a costului net transpuse în proiectul de lege prin art. 22¹ Calcularea costului net al serviciului poștal universal. Proiectul de lege nu creează un cadru arbitrar, ci transpune un mecanism tehnic european unde rigoarea matematică a calculului (validată de auditori independenți) elimină riscul interpretărilor subiective invocate în obiecție. În calculul costului net, nu se iau în considerare doar cheltuielile directe, ci și avantajele indirecte. Beneficiile intangibile se referă la necesitatea de a cuantifica și de a deduce valoarea avantajelor indirecte obținute de un furnizor (precum reputația brandului, economiile de scară sau prezența pe piață) din costul total al serviciului public, pentru a asigura o compensație corectă și a preveni distorsionarea concurenței. Obligația nu poate genera sarcini disproporționate deoarece în textul acesteia se regăsește cuvântul „relevant”, care precizează că
--	---	---	--

			datele respective sînt necesare pentru evaluarea costului net. Astfel se exclude situația cînd ar putea fi solicitate datele care nu au tangență pentru evaluarea costului net. Accesul la date complete este esențial pentru evitarea supra-compensării, iar orice limitare a informațiilor riscând denaturarea costului net.
8	La pct. 14 [actual 15]: Proiectul propune o nouă redacție a art.23, prin instituirea unui mecanism de finanțare a serviciului poștal universal, bazat pe contribuțiile furnizorilor de servicii poștale și, în mod subsidiar, pe alocări de la bugetul de stat. Reglementarea este, în principiu, compatibilă cu prevederile Directivei 97/67/CE, care permit compensarea costului net al obligației de serviciu universal în cazul în care acesta reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat. Totodată, analiza proiectului relevă unele deficiențe de ordin conceptual care necesită ajustare. Astfel, alin. (1) condiționează compensarea costului net de existența unei „sarcini injuste” pentru furnizorul desemnat, dar se constată că proiectul nu definește această noțiune și nu stabilește criterii de determinare a acesteia, ceea ce poate genera incertitudini în aplicare și o marjă excesivă de apreciere pentru autoritatea de reglementare. Deci, se recomandă completarea prevederii cu criterii obiective de evaluare sau instituirea obligației aprobării unei metodologii corespunzătoare. La alin. (5) și (6), semnalăm că, se propune instituirea unui mecanism de compensare prin contribuții ale furnizorilor de servicii poștale, completate, după caz, din bugetul de stat. Concomitent, se constată că nu este prevăzut un mecanism instituționalizat de colectare și administrare a contribuțiilor	Se acceptă. Art.22¹ aliniatul (2) se expune în următoarea redacție: „(2) Furnizorul de serviciu poștal universal calculează anual costul net al obligației de serviciu universal pentru perioada financiară precedentă, în conformitate cu Metodologia aprobată de Guvern în baza prevederilor prezentului articol.” Se precizează Alin (5)-(6) stabilesc principiile de redistribuire a costului net, precum și atribuțiile Autorității de	

		(fond de serviciu universal), iar furnizorul de serviciu poștal universal are, concomitent, calitatea de beneficiar al compensației și de entitate care emite documente de plată către ceilalți furnizori. Așadar, această configurație poate afecta transparența mecanismului și ridică riscuri din perspectiva neutralității concurențiale. În context, se recomandă instituirea unui mecanism distinct de colectare și administrare a contribuțiilor, gestionat de autoritatea de reglementare. La alin. (7) se propune acoperirea diferenței neacoperite din bugetul de stat, cu trimitere la legislația în domeniul concurenței și ajutorului de stat. Semnalăm că prevederea este formulată general și nu stabilește condiții concrete de acordare a compensației.	reglementare de a emite decizii individuale pentru fiecare furnizor cu obligația de a contribui la compensarea costului net. Mecanismul respect permite evitarea costurilor inutile de creare și gestionare a unui fond și este conform prevederilor art.7 din Directiva 97/67. Cu referire la calitatea dublă (beneficiar al compensației și emiterea documente de plată) menționăm că alin.(4) expres prevede că furnizorului de serviciu poștal universal contribuie la compensarea costului net din contul veniturilor obținute din furnizarea serviciilor poștale prestate de acesta în afara serviciului universal. Prevederea este conform actelor relevante aplicabile din domeniul concurenței (Legea privind ajutorul de stat nr.139/2012, Legea concurenței nr.183/2012 , Regulamentul privind evaluarea ajutorului de stat acordat pentru servicii poștale, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.04/2025)
--	--	---	--

		Prevederile alin. (8) reglementează finanțarea unor servicii poștale prestate gratuit. Totodată, se constată că lipsesc criteriile clare de eligibilitate și nu este reglementată metoda de calcul a compensației. Pentru a asigura aplicabilitatea normei, recomandăm, detalierea acestor aspecte.	Conform prevederilor Anexei 1 a Directivei 97/67 obligațiile de serviciu universal prevăd furnizarea unor servicii gratuite pentru nevăzători sau persoane cu deficiențe de vedere. Totodată menționăm, că finanțarea serviciilor poștale prestate gratuit pentru nevăzători și prizonieri de război este prevăzută la art. 23 alin.(2) din Legea 36/2016 în vigoare. Aceste sume anuale sunt planificate în CBTM.
	9	La pct. 18 [actual 19]: Semnalăm că, unele noțiuni și formulări identificate în cuprinsul modificărilor propuse la art. 31, pot genera dificultăți de interpretare, în special, „structuri de costuri comparabile”, „marjă a tuturor cheltuielilor alocate sau imputate” (alin. (5) lit. b) pct. 2) și pct. 3)), în măsura în care acestea nu sunt definite în lege.	Nu se acceptă. Prevederile respective sînt transpuse fidel din Directiva 97/67 și sunt corelate cu cadrul normativ în domeniul concurenței, iar Consiliul Concurenței nu a prezentat careva obiecții în privința acestora. Totodată, noțiunile menționate sunt noțiuni uzuale specifice domeniului științei economice.
	10	La pct. 21[actual 22], în dispoziția de modificare, expresia „cu următorul cuprins:” se va substitui cu expresia „cu următorul text:”, urmat de redarea acestuia.	Se acceptă.
	11	La Art. II, cuprinsul alin. (1) se va redacta integral, după cum urmează: „(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2027, cu excepția dispozițiilor art. I din pct. 5 în partea ce vizează art. 3 alin. (4), pct. 6 în	Se acceptă. La Art. II, alin. (1) va avea următorul cuprins:

		partea ce vizează art. 4 alin. (5), pct. 7 în partea ce vizează art. 5 alin. (8), pct. 9 ce vizează art. 12¹ alin. (7), pct. 13 ce vizează art. 22¹, pct. 14 în partea ce vizează art. 23 alin. (1)-(7), pct. 15 în partea ce vizează art. 24 alin. (5), pct. 18 în partea ce vizează art. 31 alin. (10), care intră în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.”	„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2027, cu excepția dispozițiilor art. I din pct. 4 în partea ce vizează art. 2, pct. 5 în partea ce vizează art. 3 alin. (4), pct. 6 în partea ce vizează art. 4 alin. (5), pct. 7 în partea ce vizează art. 5 alin. (8), pct. 9 ce vizează art. 12¹ alin. (7), pct. 15 în partea ce vizează art. 23 alin. (1)-(7), pct. 16 în partea ce vizează art. 24 alin. (5), pct. 19 în partea ce vizează art. 31 alin. (10), care intră în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.”
Misiunea Republicii Moldova pe lângă Comisia Europeană (mail 04.06.2026)		DG GROW a luat act de scopul proiectului de lege care prevede alinierea la următorul acquis UE în domeniul serviciilor poștale: • Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale comunitare și îmbunătățirea calității serviciilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 15 din 21 ianuarie 1998, CELEX: 01997L0067, astfel cum a fost modificată prin: - Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 de modificare a Directivei 97/67/CE privind liberalizarea suplimentară a serviciilor poștale comunitare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 176 din 5 iulie 2002; - Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE privind dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale comunitare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 52 din 27 februarie 2008. • Regulamentul (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare a coletelor transfrontaliere.	Se ia act

		DG GROW a evaluat nivelul de aliniere prin analizarea tabelelor de concordanță anexate anterior referitoare la Directiva privind serviciile poștale (ToC Directiva 96/67/CE) și la Regulamentul privind coletele (ToC Regulamentul (UE) 644/2018) și a concluzionat că proiectul de lege pentru modificarea Legii privind comunicațiile poștale este compatibil cu cerințele Directivei privind serviciile poștale și ale Regulamentului privind coletele, în măsura posibilului într-un context de preaderare, întrucât unele dispoziții se aplică doar statelor membre ale UE. DG GROW a constatat că proiectul de lege va asigura, în special, alinierea cu prevederi privind, de exemplu, finanțarea serviciului universal, limita de greutate de 31,5 kg pentru colete și obligațiile de raportare ale operatorilor în temeiul Regulamentului privind coletele.	
Avizare suplimentară privind excluderea divergențelor la modificarea Articolul 23. <i>Finanțarea serviciului poștal universal</i>			
AmCham Moldova (nr.75 din 12.06.2026)	1	Modificarea definiției „coletului poștal” prin introducerea limitei de 31,5 kg: Domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 2018/644 vizează în mod specific livrările intra-UE, iar Anexa I stabilește categoriile de colete supuse monitorizării privind transparența tarifară. În acest context, armonizarea deplină va putea fi realizată abia după aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană. Este esențial de subliniat că limita de 31,5 kg este introdusă exclusiv pentru definirea domeniului de aplicare al Regulamentului și nu reprezintă o limită juridică generală aplicabilă definiției coletului poștal. Modificarea definiției ar avea ca consecință excluderea din domeniul legislației poștale a trimiterilor care depășesc această greutate. O astfel de abordare este contrară chiar spiritului Regulamentului, care precizează explicit în par. (14): „Prezentul regulament nu modifică definiția expedierii poștale de la articolul 2 punctul 6 din Directiva 97/67/CE și nici definițiile naționale care se întemeiază pe aceasta.” În plus, subliniem că prevederile relevante ale Regulamentului (UE) nr. 2018/644 au fost deja transpuse în legislația națională încă din anul 2022,	Nu se acceptă La 23.06.2026 au fost adresate întrebări de precizare Comisiei Europene, în privința cărora Comisia Europeană a solicitat pe data de 29.06.2026 informații suplimentare pentru prezentarea răspunsului. În urma acestor consultări cu Comisia Europeană (Direcția Generală Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri – DG GROW), a fost confirmat în mod oficial că limita de greutate de 31,5 kg pentru colete este considerată un element util și necesar pentru a distinge trimiterile poștale de alte tipuri de articole logistice.

		prin completarea Legii comunicațiilor poștale cu Anexa nr. 1. În acest context, considerăm că intervenția asupra definiției nu este necesară și nici justificată. Recomandarea noastră este ca legea să fie completată cu un alineat explicativ, care să reflecte clar domeniul de aplicare al limitei de 31,5 kg, fără a altera definiția existentă: „În scopul aplicării obligațiilor de transparență, raportare și supraveghere prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 2018/644 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete, noțiunea de colet poștal include trimiteri poștale cu o greutate de până la 31,5 kg.” Această soluție ar asigura conformitatea cu cadrul UE, evitând totodată consecințe juridice și operaționale nedorite.	Reprezentanții DG GROW au subliniat că această limită de greutate se bazează pe practica furnizorilor de servicii poștale conform actelor Uniunii Poștale Universale (UPU) și al Uniunii Europene (de exemplu este menționată în Anexa C a Raportului ERGP privind definițiile poștale). De asemenea, această limită de greutate va fi inclusă în definiția actualizată a „trimiterii poștale” din noul proiect de legislație europeană privind livrarea de colete. În plus, pragul de 31,5 kg a fost deja utilizat de Comisie în mai multe decizii de referință din domeniul concurenței (de exemplu, COMP/M.6570 – UPS/TNT Express, COMP/M.7630 -Fedex/TNT). Prin urmare, aplicabilitatea acestei definiții depășește contextul strict al regulamentului curent, utilizarea ei fiind pe deplin justificată.
	2	Instituirea mecanismului de compensare a sarcinii inechitabile Nota informativă și consultările anterioare nu au prezentat argumente suficiente pentru a justifica necesitatea introducerii unui mecanism de compensare. Directiva 97/67/CE oferă statelor membre flexibilitate și prevede explicit că instituirea unui mecanism de compensare este discreționară, posibilă	Se acceptă parțial Art.23 se expune în următoarea redacție: „Articolul 23. Finanțarea serviciului poștal universal (1) În cazul în care autoritatea de reglementare stabilește că

		doar după demonstrarea existenței unei sarcini financiare inechitabile (preambulul, par. 23). Astfel, în cazul unei prevederi care nu este obligatorie pentru transpunere, nu este clar de ce se avansează spre legiferarea acesteia, când nu există o bază legală pentru determinarea sarcinii inechitabile, a metodologiei și, mai cu seamă, a expertizei în implementarea acestui exercițiu. În același timp, din punct de vedere legislativ, modificările propuse diferă semnificativ de prevederile din Directivă. De exemplu, lipsește transpunerea articolului 7 care prevede trei opțiuni de finanțare: 1. fonduri publice; 2. distribuirea costurilor între furnizori; 3. distribuirea costurilor între utilizatori. Mai mult, cadrul european subliniază responsabilitatea statului de a asigura accesul la serviciul universal. În Republica Moldova, furnizorul este o întreprindere de stat, ceea ce indică faptul că eventualele necesități de susținere ar trebui analizate, în primul rând, prin prisma rolului statului. Totalizând cele menționate mai sus: a. Necesitatea legiferării unui mecanism de compensare nu are o bază justificativă b. Textul prevederilor diferă de la textul Directivei și introduce mai multe prevederi care nu au fost racordate la cadrul UE c. Implementarea în practică este una foarte costisitoare și problematică d. Crearea unei sarcini suplimentare pentru operatori poștali pentru piața fragedă din Republica Moldova va avea ca efecte directe: • creșterea costurilor operaționale pentru operatorii privați; • descurajarea investițiilor și a dezvoltării infrastructurii moderne; • impact indirect asupra tarifelor pentru consumatori.	obligațiile de serviciu universal, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege, atrag un cost net, calculat în conformitate cu articolul 22¹, și reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat, compensarea costului net al obligației de serviciu universal se efectuează în modul următor: a) 50% din alocări din bugetul de stat; b) 50% din contribuțiile financiare ale furnizorilor de servicii poștale. (2) Obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal revine furnizorilor de servicii poștale care înregistrează o cifră de afaceri din prestarea serviciilor poștale egală sau mai mare de 10 mln. lei în anul pentru care se face compensarea costului net. (3) Contribuția individuală a fiecărui furnizor cu obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal se calculează proporțional cu ponderea cifrei sale de afaceri din prestarea serviciilor poștale în totalul cifrelor de afaceri ale furnizorilor cu o cifră de afaceri din prestarea serviciilor poștale
--	--	---	---

			egală sau mai mare de 10 mln. lei, înregistrate în anul pentru care se face calcularea compensării costului net. (4) În cazul furnizorului de serviciu poștal universal contribuția prevăzută la alin. (3) se calculează din contul veniturilor obținute din furnizarea serviciilor poștale prestate de acesta în afara serviciului universal. (5) Autoritatea de reglementare emite decizii individuale pentru fiecare furnizor cu obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal, prin care stabilește suma contribuției datorate furnizorului de serviciu poștal universal. Deciziile respective sunt comunicate furnizorilor cu obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal și furnizorului de serviciu poștal universal. (6) În baza deciziilor emise conform alin. (5), furnizorul de serviciu poștal universal emite și transmite conturi de plată celorlalți furnizori cu obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal.
--	--	--	--

			Furnizorii cu obligația de a contribui la compensarea costului net al serviciului poștal universal au obligația de a transfera contribuțiile către furnizorul de serviciu poștal universal în termen de 60 zile de la data recepționării conturilor. (7) Compensarea valorii costului net al serviciului universal din bugetul de stat se efectuează în conformitate cu legislația din domeniul concurenței și ajutorului de stat. (8) Finanțarea serviciilor poștale prestate gratuit pentru nevăzători și prizonieri de război se efectuează din bugetul de stat. Alocația bugetară se acordă de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării după ce furnizorul de serviciu poștal universal prezintă raportul pentru anul precedent privind serviciile poștale prestate gratuit pentru nevăzători și prizonieri de război și solicită compensarea tarifelor nepercepute de la utilizatori.”. Totodată, această prevedere va întra în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.
--	--	--	--

Ministerul Finanțelor (nr. 09/2-09/564 din 05.08.2026)	1	Ministerul Finanțelor a examinat proiectul de lege pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016 (număr unic 50/MDED/2026) și, în limita atribuțiilor funcționale, comunică, de principiu, lipsa obiecțiilor pe marginea proiectului indicat.	Se ia act
	2	Totodată, propunem ca, la pct. 14, articolul 22 ¹ alin. (9), cuvântul „evidențele” să fie substituit cu cuvântul „documentele”, pentru a asigura utilizarea terminologiei prevăzută de Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017. În acest sens, propunem revizuirea proiectului de act normativ sub aspectul celor expuse.	Se acceptă

Secretar de stat

Michelle ILIEV